

รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

MODEL FOR ENHANCING TEACHER COMPETENCY IN CLASSROOM
MANAGEMENT IN EDUCATIONAL SCHOOLS UNDER THE
NAKHON NAYOK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

ณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

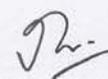
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นงานวิจัยที่เกิดจากการค้นคว้าและวิจัย ขณะที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่ใน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนั้น งานวิจัยในวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ถือเป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และข้อความต่าง ๆ ในวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีการคัดลอกหรือนำงานวิจัยของผู้อื่นมานำเสนอในชื่อของข้าพเจ้า

This thesis consists of research materials conducted at Faculty of Technical Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi and hence the copyright owner. I hereby certify that the thesis does not contain any forms of plagiarism.

.....
(..นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา..)

COPYRIGHT © 2023
FACULTY OF TECHNICAL EDUCATIONAL
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI

ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2566
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
Model for Enhancing Teacher Competency in Classroom
Management in Educational Schools under the Nakhon Nayok
Primary Educational Service Area Office

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

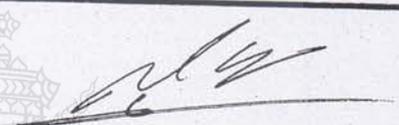
อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, ปร.ด.

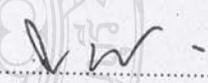
ปีการศึกษา

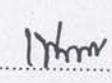
2566

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉวีนาฏ ณ สุนทร, ค.ด.)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, ปร.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล, ค.อ.ม.)

วันที่ 1 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

หัวข้อวิทยานิพนธ์	รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
ชื่อ – นามสกุล	นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์พิมพ์พรรณ เพชรสมบัติ, ปร.ด.
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก และ 3) สร้างและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

กลุ่มตัวอย่างเป็น ครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน 296 คน และ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน มี 4 องค์ประกอบ ประกอบด้วย (1.1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน (1.2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน (1.3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน (1.4) การกำกับดูแลชั้นเรียน 2) สภาพปัจจุบันสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการสร้างรูปแบบ พบว่า มีองค์ประกอบดังนี้ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะ มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา ขั้นที่ 4 การนำไปใช้ ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา และ ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบ สมรรถนะครู การบริหารจัดการชั้นเรียน

Thesis Title	Model for Enhancing Teacher Competency in Classroom Management in Educational Schools under the Nakhon Nayok Primary Educational Service Area Office
Name – Surname	Miss Nattaya Issarangkoon Na Ayuttaya
Program	Educational Administration
Thesis Advisor	Associate Professor Pimolpun Phetsombat, Ph.D.
Academic Year	2023

ABSTRACT

This research aimed to: 1) investigate the factors contributing to teacher competency in educational schools under the Nakhon Nayok Primary Educational Service Area Office, under the supervision of the Secondary Educational Service Area Office, 2) explore the current and desired conditions regarding teacher competency in educational schools and 3) construct and assess the for enhancing teacher competency in classroom management within educational schools under the Nakhon Nayok Primary Educational Service Area Office.

The research samples consisted of 296 people and nine experts. The research instruments were a questionnaire and an assessment. The statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation, and Priority Needs Index (PNI_{Modified})

The results of the research revealed that: 1) teacher competency in educational schools included four factors: (1.1) an atmosphere promoting learning, happiness, and safety of learners; (1.2) promoting positive behavior between teachers and students; (1.3) preparation of classroom information and documents; and (1.4) classroom supervision. 2) The overall actual conditions in classroom management showed a high level, while the overall desirable conditions of competency in classroom management indicated the highest level. 3) The constructed model was found to have four major parts: Part 1: principles and objectives; Part 2: competency components; Part 3: the competency development process consisting of five steps: Step 1: preparation for development; Step 2: development necessity; Step 3: development operations; Step 4: implementation, and Step 5: development evaluation, and Part 4: evaluation of operations and success conditions. The assessment of the model demonstrated the highest suitability and the highest feasibility.

Keywords: model, teacher competency, classroom management

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยดี โดยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนีนาฏ ฦ สุนทร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นคณะกรรมการสอบร่วมพิจารณาให้คำแนะนำ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้ง ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโฮม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ มอนโรสง รองศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี ดร.วิษณุ เป็รียวนิม และ นางสาวขวัญกมล เทียมทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสะพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา บรรดาเพื่อนๆ ผู้ใกล้ชิดที่คอยให้กำลังใจให้การสนับสนุนด้วยดีตลอดมา ขอขอบพระคุณผู้เขียนเอกสาร บทความ หนังสือของทุกท่านที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล และที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบูรพาจารย์ที่ให้ความเมตตา ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก อันเป็นสิ่งที่พึงให้ผู้วิจัยได้สติปัญญาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้

ณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(9)
บทที่ 1 บทนำ.....	10
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	10
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	13
1.3 คำถามการวิจัย.....	13
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	13
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	14
1.6 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	15
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	16
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
2.1 หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ.....	17
2.2 สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน.....	26
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ.....	39
2.4 บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น.....	45
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	49
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น.....	56
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น.....	56
ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น.....	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	85
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	85
5.2 การอภิปรายผล.....	87
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	90
บรรณานุกรม.....	92
ภาคผนวก.....	100
ภาคผนวก ก - รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินเครื่องมือวิจัย.....	102
- รายนามผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลสำคัญ ในการประเมินความเหมาะสมของ รูปแบบ.....	103
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	105
ภาคผนวก ค ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	115
ภาคผนวก ง รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก.....	122
ภาคผนวก จ หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง.....	133
ประวัติผู้เขียน.....	149

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนใน สถานศึกษา.....	32
ตารางที่ 2.2 จำนวนโรงเรียน จำแนกเป็นรายอำเภอ ปีการศึกษา 2566.....	46
ตารางที่ 2.3 จำนวนสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก....	46
ตารางที่ 2.4 จำนวนข้าราชการครู และนักเรียนในสถานศึกษา.....	46
ตารางที่ 3.1 การสุ่มตัวอย่าง.....	57
ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ ชั้นเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก.....	65
ตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน.....	67
ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก....	68
ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 1 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน..	69
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 2 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน	71
ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 3 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน.....	73
ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 4 การกำกับดูแลชั้นเรียน.....	74
ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้าง สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครนายก.....	82

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
ภาพที่ 2.1 ภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model).....	18
ภาพที่ 4.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก.....	81
ภาพที่ 5.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก.....	86

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลากหลายบริบท ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี สภาพสิ่งแวดล้อม ประกอบกับมีข้อจำกัดต่อการพัฒนา ประเทศ คนต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญที่สุดที่จะทำหน้าที่สร้างและพัฒนาคนดี มีคุณภาพ ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งบุคลากรและทรัพยากรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550; มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2556 และ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ได้กล่าวว่า ประเทศไทยได้มีการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยมีความต่อเนื่องและมีแนวทาง ที่ชัดเจนโดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยที่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ โดยมีการวางรากฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการนำพาประเทศ ไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดยคนไทยในอนาคตต้องเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต บนฐานของการรู้คุณค่าความเป็นไทย มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย ความรับผิดชอบต่อสังคม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2562 (ฉบับที่ 4) ได้กำหนดแนวทางการจัด การศึกษาไว้ในหมวดที่ 4 ซึ่งกล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสามารถพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ครูผู้สอนคือ บุคคลที่มีส่วนพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังดังกล่าว โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดสมรรถนะประจำสายงานของ ครูผู้สอนให้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ตามขอบข่ายงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา คุณภาพของผู้เรียนทั้งหมด 6 สมรรถนะ ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนา ผู้เรียน 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน 4) การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) ภาวะ ผู้นำครู 6) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตลอดจนบรรลุเป้าหมายของการศึกษา ให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายของการศึกษา และมีความสุขในการเรียน

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ซึ่งได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาสำหรับเป็นแนวทางให้ครุมีคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งครูต้องประพฤติปฏิบัติตาม ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนาครูทั้งระบบ เช่น การกำหนดคุณลักษณะครูที่จะได้ไปประกอบวิชาชีพ การต่ออายุ การประเมินวิทยฐานะ การพัฒนาสมรรถนะของครู ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะครูเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ (คุรุสภา, 2556)

โดยสมรรถนะครูที่กำหนดขึ้นนี้เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับการปฏิบัติงานของครู รวมถึงการเสริมสร้างและปลูกฝังเจตคติที่ดีและถูกต้องในการเป็นครูมืออาชีพ การสร้างและสนับสนุน กิจกรรมที่ส่งผลให้ครูมีองค์ความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้ และการส่งเสริมให้มีระบบการสนับสนุนให้ครูสามารถทำหน้าที่ได้อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552) สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน ตามแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549) ที่กำหนดให้การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะประจำสายงานของครู ด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน หมายถึง มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน มีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้และปลอดภัยอยู่เสมอ 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา หมายถึง มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล และเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน และมีการนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ 3) การกำกับดูแลชั้นเรียน หมายถึง มีการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎกติกา ข้อตกลงในชั้นเรียน แก้ปัญหา/พัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยโดยการสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน และมีการประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียนและนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549)

นักวิจัยหลายท่านได้กล่าวว่า สมรรถนะเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพการทำงานและความสำเร็จขององค์กร โดยทำหน้าที่เป็นเครื่องมืออันทรงคุณค่าในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนา อีกทั้งยังสามารถลดการสิ้นเปลืองทรัพยากรด้านการบริหารและเพิ่มผลประโยชน์สูงสุดได้ เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับองค์กรในการดึงศักยภาพและความสามารถของบุคคล ด้วยการใช้ความสามารถในมิติต่างๆ

ของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ องค์กรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความสำเร็จโดยรวมได้ (วิกานดา จิรพุทธกร, 2565; กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2565 และ การยาง แห่งประเทศไทย, 2560)

ปัจจุบันการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษายังไม่มี ความชัดเจน และไม่เป็นไปตามความต้องการของครูผู้สอนเท่าที่ควร มีเพียงคู่มือการประเมินสมรรถนะครูที่ ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นแบบประเมินครูผู้สอนในแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ และเพื่อประเมินการปฏิบัติงานประจำปีเท่านั้น แต่คู่มือที่มียังขาดรายละเอียดถึง วิธีการขั้นตอนการปฏิบัติในการได้มาของแต่ละตัวบ่งชี้ ซึ่งสอดคล้องกับ กลุ่มงานวิจัย สำนักวิจัยและ พัฒนาการศึกษ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาครูของหน่วยงานต่างๆ ซึ่งสรุปในภาพรวมว่าการพัฒนาครูนั้น ยังขาดระบบการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาครูจึงไม่มีคุณภาพและมาตรฐานที่ชัดเจน หลักสูตรและเนื้อหาไม่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของครู เน้นหลักการ ทฤษฎี มากกว่าการได้ลงมือปฏิบัติ ทำให้ครูไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้จากการอบรมได้ ขาดการติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก (2565) มุ่งเน้นให้ความสำคัญโดย กำหนดวิสัยทัศน์ “องค์กรสมรรถนะสูง มุ่งคุณภาพมาตรฐานสากล บนหลักธรรมาภิบาล สืบสานศาสตร์ พระราชาพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ สู่วิถีอนาคตที่ยั่งยืน” และกำหนดพันธกิจในข้อ 4 ว่า พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้มีการกำหนดให้มีระบบการพัฒนาที่เน้นสมรรถนะ (Teachers and Personal Competency) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการผนึกความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) แรงจูงใจ (Motivation) ทักษะคติ (Attitude) และคุณลักษณะส่วนตัวของบุคลากรเข้า ด้วยกันแล้วแสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงานในบทบาทหน้าที่ อย่างโดดเด่นและมี ประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งโดย สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนเน้นสมรรถนะหนึ่งที่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ได้กำหนดเน้นสมรรถนะประจำสายงานเพื่อใช้ในการประเมินสมรรถนะ ของครู (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549) ซึ่งครูในฐานะที่เน้น ปัจจัยหลักของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาครู จึงควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการ ชั้นเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุดต่อไป

จากความสำคัญและความเป็นมาของสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษารูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศไปปรับใช้ในการพัฒนาการบริหารงานให้กับสถานศึกษาในสังกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

1.2.2 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

1.2.3 เพื่อสร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน มีองค์ประกอบอะไรบ้าง

1.3.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก อยู่ในระดับใด

1.3.3 รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ที่จัดทำขึ้นเหมาะสมหรือไม่

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้
1) ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) การกำกับดูแลชั้นเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) ด้านส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงนำเสนอเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.4.2.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ปีการศึกษา 2566 จาก 131 โรงเรียน ประกอบด้วย ข้าราชการครู 1,134 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 5 มกราคม 2567)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คอ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 131 โรงเรียน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 296 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

1.4.2.2 ประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ยืนยันความเหมาะสมความเป็นไปได้โดยได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ที่เป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรทางการศึกษาที่ประกอบด้วย ผู้ให้การพัฒนาผู้รับการพัฒนาในหน่วยงานต้นสังกัด กระบวนการดำเนินการที่ใช้ในจัดการชั้นเรียน ได้แก่ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) การกำกับดูแลชั้นเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) ด้านส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

1.5.1.1 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน หมายถึง ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอกับนักเรียน อีกทั้งครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ รวมถึงครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี

1.5.1.2 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน และครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน รวมถึงครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยที่ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ และครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก

1.5.1.3 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน หมายถึง ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วน ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน และครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล โดยที่ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ

ให้เป็นปัจจุบัน อีกทั้งครุฑนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด

1.5.1.4 การกำกับดูแลชั้นเรียน หมายถึง ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน และครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีกระบวนการน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก อีกทั้งครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และครุฑนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา

1.5.2 สภาพปัจจุบัน หมายถึง การปฏิบัติในสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแล้วนำมาศึกษาเพื่อสำรวจตรวจสอบหาปัญหา หรืออาการของปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางหรือวิธีการในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

1.5.3 สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง ความต้องการที่มีต่อสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา เพื่อให้การทำงานประสบผลสำเร็จตามเกณฑ์ที่วางไว้

1.5.4 ครู หมายถึง ข้าราชการครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานครนายก

1.5.5 สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดประถมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานครนายก

1.5.6 รูปแบบ หมายถึง เครื่องมือที่เข้าช่วยเพื่อทำให้เกิดความรู้ เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้อง สามารถตรวจสอบ และเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจได้ มองเห็นเป็นรูปธรรม โดยใช้ข้อมูลเหตุผลและฐานคติมาประกอบ ประกอบไปด้วย ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะ ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ

1.6 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การดำเนินการวิจัย เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานครนายก ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักการศึกษา จำนวน 6 คน ประกอบด้วย กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565); สำนักการศึกษา (2560) อ่างถึงใน วิชุตตา จุ้ยนุ่ม (2564); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553); สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักมาตรฐานวิชาชีพ (2549); สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทาง

การศึกษา (2549) และ Stronge (2002) สังเคราะห์จนได้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาทั้งหมด 4 องค์ประกอบ สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนไปพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนได้

1.7.2 ผู้บริหารสถานศึกษาได้ทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และสามารถนำไปวางแผนบริหารจัดการชั้นเรียนของโรงเรียนได้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูผู้สอน

1.7.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก สามารถนำรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ใช้ในการพัฒนาครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนให้มีสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การบริหารวิชาการโดยใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ
  - 2.1.1 ความเป็นมาของสมรรถนะ
  - 2.1.2 ความหมายของสมรรถนะ
  - 2.1.3 ประเภทของสมรรถนะ
  - 2.1.4 ความสำคัญของสมรรถนะ
- 2.2 สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
  - 2.2.1 ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียน
  - 2.2.2 องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียน
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ
  - 2.3.1 ความหมายของรูปแบบ
  - 2.3.2 องค์ประกอบของรูปแบบ
  - 2.3.3 การพัฒนารูปแบบ
- 2.4 บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.5.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

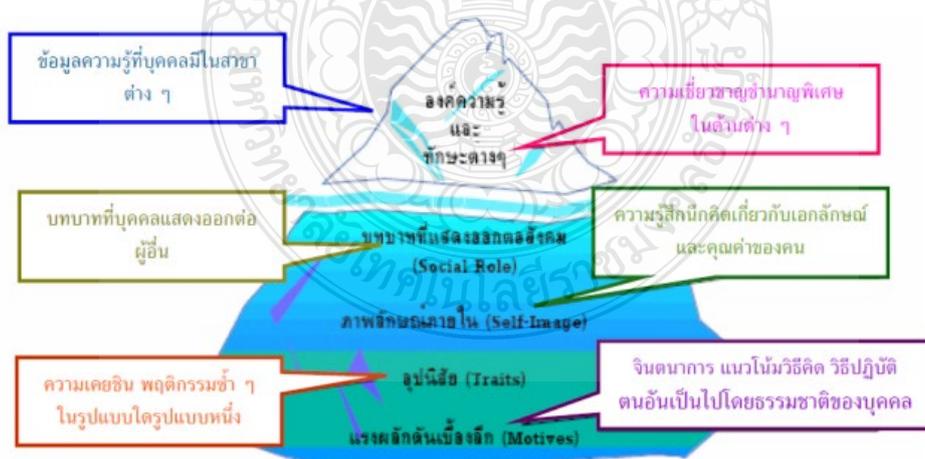
2.1 หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ

2.1.1 ความเป็นมาของสมรรถนะ

แนวคิดเรื่องสมรรถนะเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1973 โดย David C. McClelland นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่งได้ทำการพัฒนาแบบทดสอบทางบุคลิกภาพเพื่อศึกษา พบว่า บุคคลที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นควรต้องมีทัศนคติและนิสัยอย่างไร เพื่อกำหนดเป็นสมรรถนะของการปฏิบัติงาน McClelland ได้ใช้ความรู้ในเรื่องเหล่านี้ช่วยแก้ไขปัญหาการคัดเลือกบุคลากรให้แก่หน่วยงาน

ของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ปัญหาการคัดเลือกที่เน้นการวัดความถนัดที่ทำให้คนผิวดำและชนกลุ่มน้อยอื่นๆ ไม่ได้รับการคัดเลือก (ซึ่งผิดกฎหมาย) และปัญหาผลการทดสอบความถนัดที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานน้อยมาก (ซึ่งแสดงว่า การทดสอบความถนัดไม่สามารถทำนายผลการปฏิบัติงานได้) McClelland ได้เก็บข้อมูลของกลุ่มผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานโดดเด่น และผู้ที่ไม่ได้มีผลงานโดดเด่น ด้วยการสัมภาษณ์ พบว่า สมรรถนะเกี่ยวกับความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน ไม่ใช่การทดสอบด้วยแบบทดสอบความถนัด บทความเรื่อง Testing for Competence rather than for Intelligence ของ McClelland ที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1973 ได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางจากนักวิชาการทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย อย่างไรก็ตาม McClelland ก็ได้ทำให้เรื่องสมรรถนะได้รับความสนใจศึกษาและใช้กันต่อๆ มาจนถึงทุกวันนี้ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2548)

ผลการศึกษาทำให้สรุปได้ว่า บุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า สมรรถนะ (Competency) (กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2565) McClelland. (1973) ผู้เสนอแนวคิดเรื่องสมรรถนะเป็นคนแรก ได้อธิบายว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบได้กับภูเขาน้ำแข็ง 2 ส่วน คือ ส่วนที่เห็นได้ง่าย และพัฒนาได้ง่าย คือ ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ ได้แก่ ความรู้และทักษะต่างๆ ที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ไม่ยากนักด้วยการศึกษา ค้นคว้า อบรม และการฝึกฝนปฏิบัติ ส่วนที่มองไม่เห็นได้ยาก คือ ส่วนใหญ่สุดที่อยู่ใต้น้ำ ได้แก่ แรงจูงใจ ลักษณะนิสัย ภาพลักษณ์ของตนเอง และบทบาทที่แสดงออกในสังคม เป็นส่วนที่พัฒนาได้ยากเพราะเป็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคลซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมาก ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ภูเขาน้ำแข็ง (Iceberg Model) ดัดแปลงมาจาก David McClelland ที่มา: สำนักงานข้าราชการพลเรือน (2549)

จากภาพที่ 2.1 สามารถอธิบายได้ว่าความแตกต่างระหว่างบุคคลเปรียบเทียบกับภูเขาน้ำแข็ง โดยมีส่วนที่เห็นได้ง่ายและพัฒนาได้ง่ายคือ ส่วนที่ลอยอยู่เหนือน้ำ นั่นคือ องค์ความรู้ และทักษะต่างๆ ที่บุคคลมีอยู่ และส่วนใหญ่ที่มองเห็นได้ยากจะอยู่ใต้อผิวน้ำ ได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย ภาวะบุคลิกภายใน และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม ส่วนที่อยู่ใต้น้ำนี้มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของบุคคลอย่างมากและเป็นส่วนที่พัฒนาได้ยาก ซึ่งอาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า ความรู้ ทักษะ/ความสามารถ (ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ) และคุณลักษณะอื่นๆ ของบุคคล (ส่วนที่อยู่ใต้น้ำ) ทำให้บุคคลมีสมรรถนะ (พฤติกรรมในการทำงาน) ในรูปแบบต่างๆ และสมรรถนะต่างๆ มีความสัมพันธ์กับผลงานของบุคคล

2.1.2 ความหมายของสมรรถนะ

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคล ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ พฤติกรรม ทักษะ ทักษะ ความเชื่อ ที่สามารถแสดงออกกระหว่างการปฏิบัติงานให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้เพิ่มสูงขึ้นกว่าเดิม

กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้หมายถึง คุณลักษณะที่ผู้ปฏิบัติงานควรมีในการปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จ โดยมี ทักษะ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทักษะ ของแต่ละบุคคลที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในขอบเขตงานที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ของบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดในตำแหน่งงานนั้นๆ

กิตติพงษ์ ต่างเกษิ (2565) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะของบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้บุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดี เกิดคุณภาพประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในองค์กรที่รับผิดชอบ

วิกานดา จิรพุทธกร (2565) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของแต่ละบุคคล ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ ทักษะ พฤติกรรม รวมถึงทัศนคติ ความเชื่อ ที่สามารถผลักดันให้เกิดการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือแสดงออกในระหว่างปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลตามมาตรฐาน หรือสูงกว่ามาตรฐานที่องค์กรกำหนดไว้

Hay Group (อ้างถึงใน กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2565) ให้ความหมายของ สมรรถนะ ว่าคือ ชุดของแบบแผนพฤติกรรม ความสามารถ และคุณลักษณะที่ผู้ปฏิบัติงานควรมีในการปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จ สำหรับนำมาใช้ในการบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารงาน และการพัฒนาองค์กร เพื่อให้สมาชิกขององค์กรได้พัฒนาตนเองเพื่อให้การปฏิบัติงานในปัจจุบันและอนาคต

Shermon (อ้างถึงใน กัญญารัตน์ แหม่มแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2565) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ 2 ความหมาย คือ 1) สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในขอบเขตงานที่ตนเองรับผิดชอบ 2) สมรรถนะ หมายถึง คุณสมบัติที่บุคคลจำเป็นต้องมีเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รัชจิกร จิตวัฒนานนท์ (2563) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรม หรือพฤติกรรมที่ดีที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่นๆ ซึ่งคุณลักษณะ พฤติกรรมที่ดีเป็นการแสดงออกของคน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และ คุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล (Personal Attributes) มากกว่าเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ในสถานการณ์ ที่หลากหลายกว่า และได้ผลงานที่ดีกว่าผู้อื่น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ได้สรุปความหมายของสมรรถนะไว้ว่า เป็น ความสามารถของบุคคลในระดับที่สามารถปฏิบัติงานใดงานหนึ่งได้สำเร็จ โดยใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะที่ตนมีอยู่ ทั้งนี้สมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำ ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของตน มาประยุกต์ใช้ในงาน หรือในสถานการณ์ต่างๆ ได้จน ประสบความสำเร็จ สมรรถนะจึงเป็นผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ หรือคุณลักษณะที่ทำให้บุคคล ประสบความสำเร็จในการทำงาน การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิต

พัทยา อ้วนลาน (2562) สมรรถนะหรือขีดความสามารถ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลต่อการปฏิบัติงานที่ได้ผลการทำงานที่ดีขึ้นกว่าเดิม และสมรรถนะเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคลที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล จากความมีประสิทธิภาพ ของเกณฑ์ที่ใช้หรือการปฏิบัติงานที่ได้ผลงานสูงกว่ามาตรฐาน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) กำหนดความหมายไว้ว่า สมรรถนะ คือ สมรรถ, สมรรถ (สะมัด, สะมัดละ-, สะหมัดละ-) ว. สามารถ (ส. สมรรถว่าผู้สามารถ; ป.สมตถ) สมรรถภาพ (สะมัดละ-, สะหมัดละ-) น. ความสามารถ เช่น เขาเป็นคนมีสมรรถภาพในการทำงานสูง สมควรได้เลื่อนตำแหน่ง สมรรถนะใช้แก่เครื่องยนต์ เช่น เครื่องยนต์แบบนี้มีสมรรถนะดีเยี่ยมเหมาะ สำหรับการเดินทางไกล

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ความเชื่อ พฤติกรรมที่ดี อันส่งผลให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ต่างๆ ประสบผลสำเร็จได้อย่างดีขึ้น ให้เกิดการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตาม เป้าหมายที่กำหนดในตำแหน่งงานนั้นๆ

2.1.3 ประเภทของสมรรถนะ

David C. McClelland (1973) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) สมรรถนะพื้นฐาน (Threshold Competencies) หมายถึง ความรู้หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน เพื่อให้สามารถที่จะ ทำงานที่สูงกว่า หรือซับซ้อนกว่าได้ เช่น สมรรถนะในการพูด การเขียน เป็นต้น

2) สมรรถนะที่ทำให้เกิดความแตกต่าง (Differentiating Competencies) หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีผลการทำงานที่ดีกว่าหรือสูงกว่ามาตรฐาน สูงกว่าคนทั่วไป จึงทำให้เกิดผลสำเร็จที่แตกต่างกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ มี 2 สมรรถนะ คือ สมรรถนะหลัก และ สมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ

สมรรถนะที่ 1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (Working Achievement Motivation) ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพ และผลงานอย่างต่อเนื่อง

สมรรถนะที่ 2 การบริการที่ดี (Service Mind) หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

สมรรถนะที่ 3 การพัฒนาตนเอง (Self-Development) หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางานสมรรถนะหลัก (core competency) เป็นสมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากร

สมรรถนะที่ 4 การทำงานเป็นทีม (Team Work) หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิกตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

สมรรถนะที่ 5 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู (Teacher's Ethics and Integrity) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู

สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) หมายถึง สมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรแต่ละตำแหน่ง ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ คือ

สมรรถนะที่ 1 การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี และการวัดประเมินผล การเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารประจำชั้นเรียน ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน

สมรรถนะที่ 2 การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

สมรรถนะที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข และความปลอดภัยของผู้เรียน

สมรรถนะที่ 4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis & Synthesis & Classroom Research) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้องครหรืองานในภาพรวม และดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

สมรรถนะที่ 5 ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

สมรรถนะที่ 6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship & Collaborative-Building for Learning Management) หมายถึง การประสานความร่วมมือ

สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) จัดประเภทของสมรรถนะออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อใช้สำหรับระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนที่ปรับปรุงใหม่ โดยจัดทำเป็นโมเดลสมรรถนะสำหรับข้าราชการไทย ได้แก่

1) สมรรถนะหลัก หมายถึง คุณลักษณะร่วมของข้าราชการพลเรือนไทยทั้งระบบ เพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การส่งมอบความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ จริยธรรม และความร่วมแรงร่วมใจ

2) สมรรถนะประจำกลุ่มงาน หมายถึง สมรรถนะที่กำหนดเฉพาะสำหรับกลุ่มงานเพื่อสนับสนุนให้ข้าราชการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่หน้าที่ และส่งเสริมให้ปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ให้ได้ดียิ่งขึ้น มีทั้งหมด 20 สมรรถนะ โดยสมรรถนะประจำกลุ่มงานบริหารจะมีเพียง 5 สมรรถนะเท่านั้น ได้แก่ วิสัยทัศน์ ศักยภาพเพื่อการนำการเปลี่ยนแปลง การวางกลยุทธ์ภาครัฐ การควบคุมตนเอง และการให้อำนาจผู้อื่น

แก้วตา ผู้พัฒนพงศ์ และ นิคม เจียรจินดา (2561) ได้ศึกษาเรื่อง สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานกับคุณภาพการให้บริการขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลัก (core competency) คือ สมรรถนะที่บุคลากรในองค์กรพึงมีร่วมกัน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับองค์กร ระบบงาน และงานที่ปฏิบัติงานอยู่ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ทศนคติที่ดีต่อองค์กร บุคลิกภาพที่ดีและเหมาะสม เซาว์ทางอารมณ์ที่ดีและเหมาะสม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบ สมรรถนะในด้านการจัดการ (managerial competency) คือ สมรรถนะของบุคลากรในตำแหน่งงานระดับบังคับบัญชา ได้แก่ สมรรถนะในการวิเคราะห์วางแผน และการตัดสินใจแก้ปัญหา สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม สมรรถนะในการสื่อสารข้อมูล การสนับสนุนและติดตามงาน สมรรถนะตามตำแหน่งงาน (functional competency) คือ สมรรถนะซึ่งเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของวิชาชีพนั้นๆ ซึ่งในที่นี้ได้กำหนดให้สมรรถนะที่เป็นความเชี่ยวชาญในงาน ประกอบด้วยขีดความสามารถย่อย 3 ประเภท คือ สมรรถนะหลัก (core competency) คือ สมรรถนะที่บุคลากรในองค์กรพึงมีร่วมกัน สมรรถนะด้านการบริหาร (managerial competency) คือ สมรรถนะของบุคลากรในตำแหน่งงานระดับบังคับบัญชา สมรรถนะตามตำแหน่งงาน (functional competency) ที่เป็นการเชี่ยวชาญ ซึ่งบุคลากรในกลุ่มงาน (function) นั้นๆ ต้องมีส่วนร่วมและสมรรถนะที่เป็นความเชี่ยวชาญในงานที่เฉพาะของตำแหน่งงาน ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละตำแหน่งงานที่อยู่ในกลุ่มงานเดียวกัน

กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ประเภทของสมรรถนะประกอบด้วยสมรรถนะหลัก คือ สมรรถนะที่บุคลากรในองค์กรนั้นมีอยู่ทุกคนได้ความรู้เกี่ยวกับองค์กร

ระบบงาน และงานที่ปฏิบัติงานอยู่ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ทศนคติที่ดีต่อองค์กร บุคลิกภาพที่ดี ภาวะทางอารมณ์ที่ดีและเหมาะสม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นความสามารถที่แท้จริงของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติงานให้ได้ประสิทธิผลตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กร สมรรถนะประจำสายงาน หมายถึง สมรรถนะที่กำหนดเฉพาะสำหรับกลุ่มงานที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อสนับสนุนให้ข้าราชการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมแก่หน้าที่ และส่งเสริมให้ปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ให้ได้ดียิ่งขึ้น เป็นสมรรถนะที่บุคคลจะต้องมีตามบทบาทหน้าที่การทำงานในแต่ละตำแหน่ง เพื่อที่จะปฏิบัติงานให้ออกมามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามที่องค์กรได้ตั้งเป้าหมายไว้

สรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของสมรรถนะจะช่วยให้องค์กรสามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยพิจารณาจากประเภทของสมรรถนะที่ต้องการพัฒนา ระดับของสมรรถนะ และกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาประเภทของสมรรถนะ เช่น ประเภทตามกลุ่มเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง คุณลักษณะร่วมของบุคลากรในองค์กรหรือกลุ่มวิชาชีพเดียวกัน เพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) หมายถึง สมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของบุคลากรแต่ละตำแหน่ง

2.1.4 ความสำคัญของสมรรถนะ

วิกานดา จิรพุทธกร (2565) กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงาน ทั้งต่อองค์กร ต่อผู้บริหาร และบุคลากร โดยเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์ จัดการพัฒนา ป้องกันในองค์กร สามารถลดการสูญเสียทรัพยากรในการบริหารโดยเปล่าประโยชน์ เพื่อให้ได้ประโยชน์อันสูงสุด แนวคิดสมรรถนะ (Competency) สามารถนำไปใช้ในการบริหารคนและองค์กรได้อย่างกว้างขวาง และยังสามารถทำให้องค์กรบรรลุผลงานที่มีประสิทธิภาพสูงได้ โดยการดึงศักยภาพของพนักงานในองค์กร การสร้างแรงจูงใจ กระตุ้น และให้รางวัลสำหรับพนักงานที่มีพฤติกรรมที่เอื้อต่อการสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน ประโยชน์ที่เห็นได้ชัดเจนเมื่อนำเอาแนวคิดนี้มาใช้ในการบริหารคน คือ

- 1) ช่วยปรับปรุงกระบวนการคัดสรรบุคลากร
- 2) ช่วยปรับปรุงการประเมินศักยภาพของบุคลากร
- 3) ช่วยพัฒนากระบวนการปรับปรุงผลการปฏิบัติงาน
- 4) ช่วยปรับปรุงกระบวนการสื่อสารเพื่อให้เกิดผลงานที่มีประสิทธิภาพสูง
- 5) ช่วยให้พนักงานมีการประเมินและการพัฒนาตนเอง
- 6) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการอบรมและชี้แนะแก่พนักงาน
- 7) ช่วยพัฒนาและเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้แข็งแกร่ง

8) ช่วยสร้างทีมงานที่ประสบความสำเร็จ

9) ช่วยให้การออกแบบงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมรรถนะสามารถนำมาใช้ในการบริหารหลายๆ ด้านได้ ดังนี้

1) การวางแผนความก้าวหน้าของบุคลากร (Sucession Planning) องค์การควรมีการวางแผนให้พนักงานอย่างเหมาะสมที่สุด โดยพนักงานอาจได้รับการเลื่อนขั้น หรือโยกย้ายตำแหน่งตามความสามารถที่ปฏิบัติงานได้เป็นผลสำเร็จ ทั้งนี้ทำโดยการทดสอบระดับความสามารถที่องค์การกำหนดเป็นมาตรฐาน ส่วนที่ติจะถือเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับพนักงานได้เห็นว่า การพัฒนาสมรรถนะเป็นหนทางสู่ความสำเร็จของตนเอง

2) การฝึกอบรม (Training) สมรรถนะจะช่วยในการจัดทำเส้นทางการพัฒนาและฝึกอบรม รวมถึงการออกแบบการฝึกอบรมที่มีรูปแบบอย่างเป็นทางการ การฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงาน ซึ่งจะกล่าวถึงทักษะ ความรู้ และทัศนคติที่สำคัญ อันจะกลายเป็นพื้นฐานของโปรแกรมที่จะช่วยเลือกเนื้อหา กำหนดวิธีการเรียนรู้ และการประเมินผลผู้เข้าอบรม

3) การเจรจาต่อรองพนักงาน (Employee Bargaining) เมื่อมีการเจรจาต่อรองเรื่องค่าจ้าง เงินเดือน หรือการเปลี่ยนแปลงการทำงาน การกำหนดสมรรถนะจะช่วยให้ฝ่ายจัดการ และฝ่ายพนักงาน มีความชัดเจนว่าต้องการอะไรในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จ และสามารถใช้สมรรถนะนั้นเจรจาต่อรองเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ หรือการจัดสรรเงินค่าตอบแทนที่เพิ่มขึ้นได้

4) การรับสมัคร (Recruitment) การระบุสมรรถนะที่จำเป็นในการทำงานระดับต่างๆ จะช่วยทั้งในส่วนผู้ที่ต้องการหางานทำ สามารถพัฒนาทักษะที่ตนเองยังขาดอยู่ และช่วยให้ผู้สัมภาษณ์สามารถคัดเลือกคนเข้าทำงานด้วยการกลั่นกรองความสามารถของบุคคลที่สมัครงานในระดับหนึ่งก่อนว่า ผู้สมัครมีสมรรถนะตามต้องการหรือไม่ ซึ่งจะเป็นการลดความสูญเสียเวลาและ ค่าใช้จ่ายในการทดลองงานของพนักงานใหม่ได้อีกทางหนึ่ง

5) การบริหารค่าตอบแทน (Compensation Management) ช่วยในการกำหนดอัตราค่าตอบแทนให้กับพนักงานใหม่ได้เหมาะสมตามทักษะและความสามารถมากกว่ากำหนดอัตราค่าตอบแทนเริ่มต้นตามระดับการศึกษา และยังเป็น การจ่ายค่าตอบแทนให้กับพนักงานตามความสามารถที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะไม่เป็นการจ่ายค่าตอบแทนตามอายุงานเหมือนในอดีต

6) ระบบข้อมูลด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Information System; HRIS) สมรรถนะจะเป็นเสมือนฐานข้อมูลในด้านความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ ซึ่งสมรรถนะจะบอกได้ว่าองค์การต้องการพนักงานลักษณะใด

7) การออกแบบลักษณะงาน (Job Design) สมรรถนะช่วยในการตัดสินใจว่าจะให้ใครทำอะไร และจะต้องใช้พนักงานจำนวนเท่าไรในแต่ละงาน รวมทั้งต้องการทักษะใดเป็นพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

8) การบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management) ทำให้เกิดความชัดเจน และมีความเข้าใจอย่างกระจ่างในเรื่องของสมรรถนะแก่บุคคลที่ต้องใช้ในงานเฉพาะด้าน

กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) กล่าวว่า ความสำคัญของสมรรถนะนั้น ถือเป็นเครื่องมือในการดึงศักยภาพของบุคคลออกมาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน การปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งผู้บริหารยังใช้เป็นส่วนสำคัญในการคัดสรรบุคลากรในการปฏิบัติงานนั้นๆ ตลอดจนการวางแผน และยังช่วยให้บุคลากรสามารถที่จะรับมือกับ การพัฒนาตนเอง ส่งผลให้องค์กรมีความเข้มแข็งมากขึ้น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, การยางแห่งประเทศไทย (2560) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของสมรรถนะ คือ “สมรรถนะในตัวบุคคลส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร” การบริหารงานบุคคลโดยใช้สมรรถนะเป็นเครื่องมือในการดึงศักยภาพและความสามารถที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคลากรมาใช้ เพื่อเพิ่มผลผลิตและผลสำเร็จของงาน ผลผลิตที่ได้จากสมรรถนะเป็นวิทยาศาสตร์และเป็นรูปธรรม ไม่ผูกติดกับความรูสึกอีกต่อไป ใช้ในการบริหารงานบุคคลได้หลายมิติ ทั้งการสรรหา การคัดเลือกบุคคลที่สมรรถนะหรือศักยภาพสูง (Talent) การเลื่อนตำแหน่ง การแต่งตั้ง การพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน และค่าตอบแทนตามผลงาน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สมรรถนะเป็นความสามารถเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพการทำงานและความสำเร็จขององค์กร โดยทำหน้าที่เป็นเครื่องมืออันทรงคุณค่าในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนา อีกทั้งยังสามารถลดการสิ้นเปลืองทรัพยากรด้านการบริหารและเพิ่มผลประโยชน์สูงสุดได้ เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับองค์กรในการดึงศักยภาพและความสามารถของบุคคล ด้วยการใช้ความสามารถในมิติต่างๆ ของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ องค์กรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความสำเร็จโดยรวมได้

2.2 สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

2.2.1 ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและคำนิยามของการบริหารจัดการชั้นเรียนไว้ดังนี้

กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการที่ใช้ในการจัดการชั้นเรียน ได้แก่ การจัดสภาพของห้องเรียน การจัด

ตกแต่งห้องเรียนทางวัตถุหรือทางกายภาพให้มีบรรยากาศและความปลอดภัย รวมทั้งการจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน การควบคุมห้องเรียน การดูแลห้องเรียน การจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียน แก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน การสร้างกฎระเบียบในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอน และยังรวมไปถึง การวางแผนขอข้ายหลักการวิธีการและทักษะสำคัญๆ ให้ชั้นเรียน การสร้างวินัยในชั้นเรียน ตลอดจนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เต็มศักยภาพของนักเรียน การบริหารจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนของครู และการเรียนรู้ของนักเรียนจะต้องคำนึงถึงการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นส่งเสริมบรรยากาศให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ตลอดจนบรรลุเป้าหมายของการศึกษา

วิชิตา จุ้ยนุ่ม (2564) กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นภารกิจที่สำคัญของครู ในการใช้ทักษะและเทคนิคในการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของผู้เรียน รวมทั้งมีการกำหนดเป้าหมายในการสอนของครูและการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ชัดเจน เพื่อนำไปสู่การสรุปองค์ความรู้ของผู้เรียนด้วยตนเองอย่างยั่งยืนตามเป้าหมายของการศึกษาต่อไป

นิภาภรณ์ ซ้ายโพธิ์กลาง (2561) กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง การจัดสภาพของห้องเรียน การจัดตกแต่งห้องเรียนทางวัตถุหรือทางกายภาพให้มีบรรยากาศและความปลอดภัย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เต็มศักยภาพของนักเรียน การควบคุมห้องเรียน การดูแลห้องเรียนหรือการจัดการกับพฤติกรรมของนักเรียน และยังรวมไปถึงการวางแผนขอข้ายหลักการวิธีการ และทักษะสำคัญๆ ให้ชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นต้น การบริหารจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสอนของครู และการเรียนของนักเรียนจะต้องคำนึงถึงการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ รวมถึงการแก้ไข ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน การสร้างกฎระเบียบในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนให้สามารถดำเนินการไปอย่างราบรื่น และการจัดการสื่อสารสนเทศโดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ตลอดจนบรรลุเป้าหมายของการศึกษา

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน คือ การทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้มากที่สุด บรรยากาศในชั้นเรียนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสนใจใคร่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learning) ชั้นเรียนที่มีบรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจและความเอื้ออาทร ความเผื่อแผ่ที่มีต่อกันย่อมเป็นแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรักการเรียนมากขึ้น รักการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียน และยังเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความประพฤติอันดีงามให้แก่ผู้เรียนอีกทางหนึ่งด้วย กระบวนการเรียนรู้คือ การ

เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด บุคคลสามารถเรียนรู้ได้ดีจากการได้ยิน การสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดขึ้นในห้องเรียน การซักถาม การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ โดยกำหนดเงื่อนไขและสถานการณ์ต่างๆ ร่วมกับผู้เรียน เช่น การกำหนดระเบียบวินัย กฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกัน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เป็นต้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพต่อไป

วิเศษ ชินวงศ์ (2560) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นบทบาทหน้าที่สำคัญของครูในการดำเนินการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตลอดจนบรรลุผลตามเป้าหมายของการศึกษา

สันติ บุญภิรมย์ (2557) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการในชั้นเรียน ประกอบด้วย 1) การเตรียมการ 2) การวางแผนจัดการ 3) การดำเนินการในชั้นเรียนสำหรับในแต่ละชั้น มีรายละเอียดประกอบ ดังนี้

1) การเตรียมการ หมายถึง การจัดเตรียมการเรียนไว้ให้พร้อมที่จะมีการเรียนการสอนในปีการศึกษานั้นๆ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านศักยภาพ

2) การวางแผนการเรียนการสอน หมายถึง การวางแผนการเรียนการสอนในชั้นเรียน และการวางแผนการเลือกใช้กิจกรรมต่างๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอนที่คาดว่าจะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรายวิชานั้นๆ

3) การดำเนินการในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการเรียนการสอนให้เป็นไปตามกระบวนการที่ได้กำหนดไว้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความสามารถตามสมรรถนะของรายวิชาพร้อมทั้งมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง และก่อให้เกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่ายในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในชั้นเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

ศศิธร ชันติธรากร (2551) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการชั้นเรียนว่า มีความหมายกว้าง นับตั้งแต่การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียน การจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน การสร้างวินัยในชั้นเรียน ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู และ

การพัฒนาทักษะการสอนของครูให้สามารถกระตุ้น พร้อมสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Evertson and Weinstein (2006) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นการกระทำของครูที่สร้างสรรค์สภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และด้านอารมณ์ สังคม โดยมีวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการชั้นเรียน 2 ประการคือ การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อดึงดูดให้นักเรียนสนใจในการเรียนการสอนและอีกประการคือ เพื่อส่งเสริมด้านสังคมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนให้สูงขึ้น

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ รวมถึงการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนการสร้างกฎระเบียบในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนให้สามารถดำเนินการไปอย่างราบรื่น และการจัดการสื่อ สารสนเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ตลอดจนบรรลุเป้าหมายของการศึกษา การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดีจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายของการศึกษา และมีความสุขในการเรียน

2.2.2 องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียน

กัญญารัตน์ แหม่มแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ได้กำหนดองค์ประกอบสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน
- 2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน
- 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน
- 4) การกำกับดูแลชั้นเรียน

สำนักการศึกษา (2560) (อ้างถึงใน วิชุตตา จุ้ยนุ่ม, 2564) การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นวิธีการหรือเทคนิคที่หลากหลายในการจัดบรรยากาศให้ชั้นเรียนอยู่ในสภาพพร้อมสำหรับการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย

- 1) จัดห้องเรียนสะอาด ปลอดภัย มีสีสันท่าดู สบายตา ถูกสุขลักษณะ อากาศถ่ายเทได้ดี แสงเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน มีต้นไม้ ดอกไม้ประดับ และมีพื้นที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจ อันเป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความมุ่งมั่น
- 2) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอ มีคุณภาพพร้อมใช้งาน การจัดโต๊ะเก้าอี้จัดมุมหนังสือ มุมประสบการณ์ต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดเก็บของเป็น

ระเบียบหยิบใช้ได้ง่าย และมีคำแนะนำชัดเจนเกี่ยวกับวิธีเก็บสื่อ อุปกรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดเก็บ อุปกรณ์ได้ด้วยตนเองและเพื่อประโยชน์ในการใช้สอยร่วมกันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการคิดเพื่อส่วนรวม

3) สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความผ่อนคลาย ให้ความรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยครูมีสัมพันธภาพเชิงบวกใช้วาจาสุภาพ หลีกเลี่ยงการใช้เสียงดั่งน้ำเสียงเข้มงวด เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความหวาดกลัว ขาดความเชื่อมั่น ครูมีบุคลิกภาพดีและปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นมิตร ยอมรับให้ความช่วยเหลือ ทำให้ผู้เรียนสบายใจ รักครู รักโรงเรียน และรักการมาเรียน

4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข กล้าคิด กล้าแสดงออก เชื่อมมั่นในตนเอง และกล้าตัดสินใจได้เรียนรู้ตามความสนใจเพื่อให้เกิดการสร้างนวัตกรรม ตามศักยภาพของตนเองที่เกิดจากการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง การบริหารจัดการในห้องเรียนเป็นสมรรถนะ ที่ครูพึงมี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กำหนดสมรรถนะประจำสายงาน ของครูผู้สอน เพื่อใช้ในการบริหารหลักสูตรและการจัดการ

โดยการบริหารจัดการชั้นเรียน มีรายละเอียดดังนี้

- 1) จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน
  - (1.1) จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้
  - (1.2) ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน
  - (1.3) ตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้และปลอดภัยอยู่เสมอ
- 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา
  - (2.1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล และเอกสารประจำชั้นเรียน อย่างถูกต้องครบถ้วนเป็นปัจจุบัน
  - (2.2) นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ
- 3) กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา
  - (3.1) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎกติกาข้อตกลงในชั้นเรียน
  - (3.2) แก้ปัญหาและพัฒนาให้นักเรียนด้านระเบียบวินัยโดยการสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน
  - (3.3) ประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียนและนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักมาตรฐานวิชาชีพ (2549) ได้กำหนดการบริหารการจัดการในห้องเรียน สมรรถนะที่ครูพึงมี ประกอบด้วย

- 1) มีภาวะผู้นำ
- 2) สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน
- 3) สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ
- 4) สามารถในการประสานประโยชน์
- 5) สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2549) ได้กำหนดให้การบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ

1) การจัดบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน ให้ครูมีความยืดหยุ่นในการจัดชั้นเรียน มีป้ายนิเทศ หรือสื่อการเรียนการสอนหรือมุมวิชาการ สำหรับศึกษาค้นคว้าที่เป็นปัจจุบัน ส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และผู้เรียนมีความสุข

2) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศชั้นเรียน ให้ครูจำแนกข้อมูลที่จำเป็นและเอกสารประจำชั้นเรียน จัดทำระบบข้อมูล และเอกสารประจำชั้นเรียน ให้มีความถูกต้องครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

3) การกำกับ ดูแลชั้นเรียน ให้ครูสร้างข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ กำกับ ดูแลการปฏิบัติของผู้เรียนให้เป็นไปตามข้อตกลง และสามารถปรับพฤติกรรมผู้เรียนให้เรียนร่วมกันได้อย่างราบรื่น

Stronge (2002) ได้กล่าวถึง การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ประสบผลสำเร็จจะประกอบด้วย กลยุทธ์ ต่อไปนี้คือ

- 1) การสร้างระเบียบกฎเกณฑ์กติกา แนวปฏิบัติในชั้นเรียน (Rules)
- 2) การสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน (Discipline)
- 3) การสนับสนุนและเสริมแรงพฤติกรรมที่เหมาะสม
- 4) การปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (Reacting to misbehavior)
- 5) การจัดการกับภาระหน้าที่ในการเรียนการสอนและงานประจำในชั้นเรียน

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา

ข้อที่	องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียน	กัญจรัตน์ ไหมแก้ว และ พิมพ์พรณ เพชรสมบัติ (2565)	สำนักการศึกษา (2560) (อ้างถึงใน วิชุดา จุย์นุ่น, 2564)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักมาตรฐานวิชาชีพ. (2549).	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (2549)	Stronge (2002)	รวมความถี่
1.	การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน	✓	✓		✓			3
2.	จัดห้องเรียนสะอาด ปลอดภัย			✓				1
3.	จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอ		✓					1
4.	ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน	✓					✓	2
5.	การสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน						✓	1
6.	จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน	✓	✓		✓			3
7.	การจัดการกับภาระหน้าที่ในการเรียนการสอน และงานประจำในชั้นเรียน						✓	1
8.	การกำกับดูแลชั้นเรียน	✓	✓		✓			3
9.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข		✓					1
10.	สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความผ่อนคลาย		✓					1
11.	มีภาวะผู้นำ				✓			1
12.	สามารถบริหารจัดการในชั้นเรียน				✓			1
13.	สามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพ				✓			1
14.	สามารถในการประสานประโยชน์				✓			1
15.	สามารถนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการ				✓			1
16.	การสร้างระเบียบกฎเกณฑ์กติกา แนวปฏิบัติในชั้นเรียน					✓		1
17.	การปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์					✓		1

การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา และนักการศึกษา จำนวน 6 คน ประกอบด้วย กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565); สำนักการศึกษา (2560) (อ้างถึงใน วิชิตา จุ้ยนุ่ม, 2564); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2553); สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักมาตรฐานวิชาชีพ (2549); สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (2549) และ Stronge (2002) โดยใช้เกณฑ์ในการสังเคราะห์ที่ระดับความถี่ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป ตามความคิดข้างต้นจะต้องประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปผนวกรวมกับองค์ประกอบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ได้แก่ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) การกำกับดูแลชั้นเรียน

จากการสังเคราะห์แนวคิดเบื้องต้น องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ จากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการจัดการชั้นเรียนในแต่ละด้าน จากเอกสาร แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

- 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน
มีนักการศึกษาให้ความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ สรุปได้ดังนี้

กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน หมายถึง จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน มีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้และปลอดภัยอยู่เสมอ

สุปราณี อรรถประจง (2562) องค์ประกอบของการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) มีการจัดสภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 3) ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน 4) ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน 5) มีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้และปลอดภัยอยู่เสมอ

นิภาภรณ์ ชัยโพธิ์กลาง (2561) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน หมายถึง การจัดการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน บรรยากาศที่ดีหรือบรรยากาศเชิงบวก จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดี เพื่อช่วยส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยสร้างความสนใจใฝ่รู้ ใฝ่ศึกษา ตลอดจนช่วยสร้างเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2557) ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน หมายถึง ลักษณะและพฤติกรรมที่บ่งชี้

ถึงความสามารถ ความชำนาญในการใช้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่มีอยู่ในการจัดการชั้นเรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทางกายภาพและทางจิตใจ หรือกล่าวว่าเป็นบรรยากาศเชิงบวก ประกอบด้วย ความมีคุณลักษณะ และเจตคติเชิงบวกต่อการจัดการชั้นเรียน

การจัดสภาพแวดล้อมในที่นี้จะเน้นเรื่องการสร้างบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพการสอนนั้นจะมีวิธีการสร้างอย่างไร สร้างยากหรือง่ายเพียงไร ผู้ใดเป็นผู้สร้าง ควรสร้างเมื่อใด สิ่งเหล่านี้นักการศึกษาทั้งไทยและต่างประเทศได้ศึกษา และผู้สอนได้ใช้เป็นหลักในการจัดการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน บรรยากาศที่ดี หรือบรรยากาศเชิงบวก จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดี มีความตั้งใจใช้เวลาในการเรียนเต็มที่ ในทางกลับกันบรรยากาศที่ไม่เหมาะสมจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนไม่สนใจ ไม่ตั้งใจเรียน และอาจมีอคติไม่ดีต่อผู้สอน อคติต่อสถาบันได้ บรรยากาศการเรียนการสอนโดยเน้นการจัดการชั้นเรียน เป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ บรรยากาศการเรียนการสอนแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) บรรยากาศทางกายภาพ 2) บรรยากาศทางจิต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน ประกอบด้วย จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน ตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้และปลอดภัยอยู่เสมอ

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน หมายถึง ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน อีกทั้งครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ รวมถึงครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี

2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

มีนักการศึกษาให้ความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ สรุปได้ดังนี้

กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) การส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ครูผู้สอน โดยครูใส่ใจติดตามการทำงานของเด็กรเพื่อให้คำแนะนำหรือชมเชยเด็ก ที่ทำเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน การเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ครูจะต้องเตรียมเพื่อให้เด็กสนใจและใช้เวลาเรียนรู้เต็มที่ โดยเน้นให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ใส่ใจติดตามการทำงานของเด็กรเพื่อให้คำแนะนำหรือชมเชยเด็กที่ทำ กระบวนการและวิธีดำเนินการที่หลากหลายในการแสดงออก และการจัดชั้นเรียนการวางแผนและเตรียมบทเรียนและการจัดการเรียนการสอนและการ

วัดผลประเมินผล ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

Burden (2003) การบริหารจัดการการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะประกอบด้วย การดำเนินการ 4 ประการต่อไปนี้ คือ

1) การสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ (Create a learning environment) เป็นการกระทำของครูที่แสดงออกทางกายภาพของการสอน รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการที่หลากหลายในการแสดงออกแบบการจัดชั้นเรียน การวางแผนและเตรียมบทเรียนและการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล

2) ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเชิงบวก (Positive social interaction) ความสามารถของครูที่สำคัญในการควบคุมชั้นเรียน ในขณะที่มีการจัดการเรียนการสอน โดยครูจะต้องกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ และวิธีการดำเนินการให้ชัดเจนและยั่งยืนตลอดไป

3) การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นของนักเรียน (Students' active engagement in learning) โดยครูจะต้องเป็นผู้ช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลดำเนินการไปได้พร้อมๆ กัน นักเรียนที่มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนก็สามารถเข้าใจบทเรียนได้เป็นอย่างดี และทำให้มีความรู้เพิ่มมากขึ้น

4) การสร้างแรงจูงใจภายในตนเอง (Promotion of intrinsic motivation) ซึ่งเป็นความสามารถของครูที่จะต้องใช้เวลาและความพยายามกับนักเรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน

คมสันท์ ขจรปัญญาไพศาล (2555) การส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียนในการจัดการห้องเรียน เพื่อป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหาจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ได้แก่ จัดพื้นที่ที่จะสอนเด็กในห้องเรียน ควรจะมีพื้นที่ให้เด็กสามารถจะเรียนได้ ทั้งห้องที่สำหรับเรียนเป็นกลุ่มและที่สำหรับเด็กบางคนที่จะทำงานคนเดียว ควรจะมีพื้นที่สำหรับเด็กที่จะทำกิจกรรมอย่างอิสระ พื้นที่ให้ครูจะเดินและสำหรับวางเครื่องมือในการทำกิจกรรม เป็นต้น

2) เนื้อหาหลักสูตรที่ใช้สอนเป็นสิ่งสำคัญในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในห้องเรียน เนื้อหาจะต้องเป็นลำดับขั้นตอนที่เด็กทำได้ทีละขั้น โดยมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด และถ้าเป็นไปได้ควรให้เด็กผ่านตามระดับความสามารถของเขา

3) กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ครูจะต้องเตรียมเพื่อให้เด็กสนใจและใช้เวลาเรียนรู้เต็มที่ โดยเน้นให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ใส่ใจติดตามการทำงานของเด็ก เพื่อให้คำแนะนำหรือชมเชยเด็กที่ทำได้

4) กฎกติกาของห้องจะเป็นแนวทางให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ควรทำหรือพฤติกรรมที่เด็กจะต้องปฏิบัติ เด็กควรได้รู้ตั้งแต่เริ่มเรียนในแต่ละวัน กฎของห้องจะมีไม่มากประมาณ 3 - 4 ข้อ ต้องเขียนได้ในระดับที่เด็กทุกคนเข้าใจทำได้ ระบุให้ชัดเจนเขียนในเชิงบวก เช่น “สุภาพ ช่วยเหลือคนอื่น ยกมือก่อนพูด ไม่ละลาบละล้งผู้อื่น” กฎของห้องจะต้องอธิบายยกตัวอย่างให้เด็กเข้าใจชัดเจนและบอกเงื่อนไขในการปฏิบัติว่า การทำตามกฎจะได้รับผลอย่างไร การไม่ทำตามกฎจะได้รับผลอย่างไร โดยที่ครูต้องร่วมกับผู้เรียน เพื่อสร้างระเบียบและขั้นตอนปฏิบัติในห้องเรียนร่วมกัน ได้แก่ การพูดคุย การเดินไปเดินมาในห้องเรียน เป็นต้น

ภควรรณ โทมา (2558) โดยทั่วไปการเรียนการสอนมีองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกัน 3 ประการ คือ ครูผู้สอน ผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน ครูผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอน เพราะจะเป็นผู้กำหนดบรรยากาศเกี่ยวกับการเรียนการสอนแต่ละครั้งให้เป็นไปในลักษณะอย่างไร ผู้เรียนมีส่วนต่อบรรยากาศในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน พฤติกรรมของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความสนใจ ท่าทีของการแสดงพฤติกรรม แรงจูงใจ ความร่วมมือ การมีวินัย ความเชื่อมั่น การเห็นคุณค่าของตนเอง ตลอดจนการเคารพให้เกียรติผู้อื่นโดยเฉพาะกับครู เป็นผลมาจากการที่เด็กได้รับและเห็นตัวอย่างจากบุคคลแวดล้อม และที่สำคัญคือ จากพฤติกรรมของครูที่มีต่อตัวเขาในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน หรือเป็นผลมาจากบรรยากาศในชั้นเรียนนั่นเอง ซึ่งทั้งครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน ตามที่กล่าวแล้ว ถ้าครูมีความสามารถในการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน มีทักษะในการแสดงออกทางพฤติกรรมและการสื่อสารที่เหมาะสม มีคุณภาพ เสมอต้นเสมอปลาย ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อครู การเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน จะนำมาซึ่งความร่วมมือ ความเข้าใจ และยอมรับซึ่งกันและกัน อันจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวก บรรยากาศในชั้นเรียนย่อมราบรื่น

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน หมายถึง ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน และครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน รวมถึงจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยที่ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ และครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก

3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน

มีนักการศึกษาให้ความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ สรุปได้ดังนี้

กัญญรัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน คือ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศ จัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล มีข้อมูลสารสนเทศนักเรียนประจำชั้นเรียน ประจำวิชาที่เป็นปัจจุบัน มีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์สูงสุด และการจัดเก็บรักษาอย่างมีระบบเป็นปัจจุบัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้สนับสนุนการบริหาร การตัดสินใจ ทั้งในระดับปฏิบัติ และพัฒนานักเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

สุปราณี อรรถประจง (2562) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน ประจำวิชา พบว่า มี 4 องค์ประกอบคือ 1) มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้องและครบถ้วน 3) มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างเป็นปัจจุบัน 4) มีการนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนานักเรียนได้เต็มตามศักยภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถในการกำกับดูแลชั้นเรียน สร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ จัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นและประจำวิชา ซึ่งจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา ประกอบด้วย

1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคล และเอกสารประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วนเป็นปัจจุบัน

2) นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

จากข้อความข้างต้น มีนักการศึกษาให้ความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ สรุปข้อมูลดังนี้ จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน หมายถึง ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วน ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน และครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัติ นักเรียน รายบุคคล โดยที่ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน อีกทั้งครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด

4) การกำกับดูแลชั้นเรียน

มีนักการศึกษาให้ความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ สรุปได้ดังนี้

กัญญรัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) การกำกับดูแลชั้นเรียน หมายถึง เทคนิคหรือกระบวนการของการจัดระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่ทุกคนยอมรับ ยินดีปฏิบัติ ที่ครูใช้ใน

การควบคุมชั้นเรียน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ กติกา ข้อตกลงในชั้นเรียน นำกิจกรรมของห้องเรียนให้เกิดการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียนมักจะถูกรับรู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัยและควบคุมชั้นเรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ กติกา ข้อตกลงในชั้นเรียน โดยแก้ปัญหาและพัฒนาให้นักเรียนด้านระเบียบวินัยโดยการสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน การกำหนดกิจกรรมให้พอดีกับความสนใจของผู้เรียน และการประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียน และนำผลการประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา

สุปราณี อรรถประจง (2562) การกำกับดูแลชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการของการจัดระบบระเบียบและนำกิจกรรมของห้องเรียนให้เกิดการเรียนรู้ การสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการที่ทำให้บทเรียนมีความน่าสนใจอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการในชั้นเรียน และการสร้างการรักษาสิ่งแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) กำหนดไว้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา ประกอบด้วย 1) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ กติกา ข้อตกลงในชั้นเรียน 2) แก้ปัญหาและพัฒนาให้นักเรียนด้านระเบียบวินัยโดยการสร้างวินัยเชิงบวกในชั้นเรียน 3) ประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียนและนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา

Rush, G. M., and Moore (1991) ได้กล่าวไว้ว่า การกำกับดูแลชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการของการจัดระบบระเบียบ และนำกิจกรรมของห้องเรียนให้เกิดการเรียนรู้ การบริหารจัดการชั้นเรียนมักจะถูกรับรู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัยและควบคุมชั้นเรียน อย่างไรก็ตามการเข้าใจเช่นนี้เป็นเรื่องง่ายเกินไป ทั้งนี้เพราะการบริหารจัดการชั้นเรียนมีหลายสิ่งที่มากไปกว่านั้นนั่นคือ การสร้างและดูแลเอาใจใส่บรรยากาศแวดล้อมของห้องเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามเป้าหมายทางการศึกษา

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า นักการศึกษาให้ความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ ดังนี้ การกำกับดูแลชั้นเรียน หมายถึง ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน และครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก อีกทั้งครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบ และการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และครูนำผลการประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและการพัฒนารูปแบบ

2.3.1 ความหมายของรูปแบบ

มีนักวิชาการหลายคนได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ความหมาย ดังนี้

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ความหมายของรูปแบบ หมายถึง แผนผัง โครงสร้าง หรือตัวแบบที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติเป็นแนวทางในการดำเนินงาน หรือกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสามารถแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเรียนรู้ทำความเข้าใจได้ง่าย นำไปปฏิบัติได้อย่างมีระบบแบบแผน สามารถตรวจสอบ ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขให้งานเกิดประสิทธิภาพในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น

พัฒนา พรหมณี และคณะ (2560) ให้ความหมายว่า รูปแบบ หมายถึง แบบจำลอง หรือตัวอย่างอย่างง่าย หรือย่อส่วนของปรากฏการณ์ต่างๆ ที่ผ่านการศึกษาและพัฒนาขึ้นมาเพื่อแสดง หรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เป็นสิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และความเชื่อที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการแสดงโครงสร้างทางความคิดหรือองค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญ เป็นขั้นเป็นตอนสำหรับถ่ายทอดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบโดยใช้สื่อ หรือเครื่องมือเข้าช่วยเพื่อทำให้เกิดความรู้ เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้อง สามารถวัดตรวจสอบ และเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจได้

ชีรวัดน์ นิลเนตร (2560) กล่าวว่า รูปแบบมีความหมายหลายประการ ตั้งแต่แบบย่อส่วนของจริง หรือแบบจำลองที่ใช้เป็นตัวแทนของความเป็นจริง หรือหมายถึง สภาพที่พึงปรารถนาซึ่งมีลักษณะเป็นอุดมคติ หรือเกิดได้ยากในโลกของความเป็นจริง แต่ในทางสังคมศาสตร์และวงการศึกษา หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของปัจจัย หรือตัวแปรของสิ่งที่ศึกษา เพื่ออธิบายลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นให้เข้าใจง่าย มองเห็นเป็นรูปธรรม ใช้ข้อมูล เหตุผล และฐานคติมาประกอบ สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ ส่งผลต่อการปรับปรุง หรือการยกระดับไปสู่การพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีความแม่นยำและเชื่อถือได้ทางสถิติ สามารถทำซ้ำใหม่ได้

ทิตนา แคมมณี (2559) กล่าวว่า รูปแบบ (Model) เป็นรูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม หรือแผนภาพ เพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น รูปแบบจึงเป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการสืบเสาะหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย

รัตนะ บัวสนธ์ (2552) ให้ความหมายของรูปแบบ 3 ความหมาย ดังนี้ 1) แผนภาพ หรือภาพร่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ยังไม่สมบูรณ์เหมือนของจริง รูปแบบในความหมายนี้มักจะเรียกทับศัพท์

ในภาษาไทยว่า “โมเดล” ได้แก่ โมเดลบ้าน โมเดลรถยนต์ โมเดลเสื้อ เป็นต้น 2) แบบแผนความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือสมการทางคณิตศาสตร์ที่รู้จักกันในชื่อที่เรียกว่า “Mathematical Model” 3) แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รูปแบบในความหมายนี้บางทีเรียกกันว่าภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

Willer (1986) ให้ความหมายว่า รูปแบบเป็นการสร้างมโนทัศน์ (Conceptualization) เกี่ยวกับชุดของปรากฏการณ์ โดยอาศัยความมีเหตุผลที่เป็นระบบแบบทางการ และมีจุดมุ่งหมายเพื่อการกระทำให้เกิดความกระจ่างชัด ทั้งในเรื่องของนิยามความสัมพันธ์และข้อความที่เกี่ยวข้อง

Good (1973) รูปแบบ หมายถึง รูปแบบของจริง รูปแบบที่เป็นแบบอย่าง และแบบจำลองที่เหมือนของจริงทุกอย่างแต่มีขนาดเล็กกลางหรือใหญ่ขึ้นกว่าปกติ

ดังนั้น สรุปได้ว่า รูปแบบ หมายถึง เป็นการสร้างมโนทัศน์ แผนผัง โครงสร้างแบบจำลองที่เหมือนของจริง หรือตัวแบบที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติเป็นแนวทางในการดำเนินงาน หรือเครื่องมือเข้าช่วยเพื่อทำให้เกิดความรู้ เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้อง สามารถวัดตรวจสอบและเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจได้ มองเห็นเป็นรูปธรรม โดยใช้ข้อมูล เหตุผล และฐานคติมาประกอบ เช่น เป็นคำอธิบาย เป็นแผนผัง ไดอะแกรม แผนภาพ หรือรูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

2.3.2 องค์ประกอบของรูปแบบ

การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ไม่ปรากฏหลักเกณฑ์ตายตัวว่า รูปแบบจะประกอบด้วยอะไรบ้าง อย่างไร มีจำนวนเท่าใด ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของเรื่อง หรือปรากฏการณ์ที่ผู้สนใจดำเนินการศึกษา หรือออกแบบแนวคิด ตามทฤษฎีและหลักการพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบ (Model) ของแต่ละรูปแบบนั้นๆ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบไว้ ดังต่อไปนี้

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2566) องค์ประกอบของรูปแบบมีความหลากหลายขึ้นอยู่กับแนวคิด หลักการในการกำหนดรูปแบบนั้นๆ และในการวิจัยได้สรุปแนวคิดที่สอดคล้องกันขององค์ประกอบของรูปแบบที่นักการศึกษาได้แบ่งองค์ประกอบไว้ โดยเลือกองค์ประกอบที่มีความสอดคล้องกัน ดังนี้

ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร

ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร 5 ชั้น ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา ชั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา ชั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา ชั้นที่ 4 การนำไปใช้ ชั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา และเงื่อนไขความสำเร็จ

วิไลลักษณ์ วชิรสกุลโชค (2562) กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบ มีดังนี้

- 1) หลักการของรูปแบบ
- 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
- 3) กลไกในการดำเนินการของรูปแบบ
- 4) วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ
- 5) แนวทางการประเมินรูปแบบ
- 6) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561) กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบ มีดังนี้

- 1) หลักการของรูปแบบ
- 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
- 3) กลไกในการดำเนินการของรูปแบบ
- 4) วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ
- 5) แนวทางการประเมินรูปแบบ
- 6) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2559) สรุปลักษณะองค์ประกอบของรูปแบบที่สำคัญของรูปแบบไว้ ดังนี้ หลักการของรูปแบบเป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของการออกแบบและพัฒนา รูปแบบ ซึ่งจะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานของรูปแบบจุดประสงค์ของรูปแบบ เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังหรือสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบกระบวนการ เป็นส่วนที่ระบุถึงขั้นตอน วิธีการ และกิจกรรมต่างๆ ที่จะใช้ในการบริหารจัดการ หรือการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการวัดและประเมินผล เป็นส่วนของการประเมินผลตามจุดประสงค์ของรูปแบบที่สร้างขึ้น

กมลพรรณ เกาโพธิ์ (2558) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบที่สำคัญที่คล้ายคลึงกัน คือ 1) หลักการ แนวคิด แบบแผน ปัจจัยนำเข้า 2) วัตถุประสงค์ จุดหมาย เป้าประสงค์ 3) ระบบกลไกเงื่อนไขของรูปแบบ 4) กระบวนการ วิธีการหรือยุทธศาสตร์ของรูปแบบ 5) ผลที่เกิดแนวทางการประเมินรูปแบบ ซึ่งการที่รูปแบบใดจะมีองค์ประกอบอย่างไร มากน้อยเท่าไร ไม่เป็นที่แน่นอนขึ้นอยู่กับรูปแบบนั้นๆ

สมาน อัครภูมิ (2558) นำเสนอรูปแบบที่สร้างขึ้น 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ
- 2) หลักการและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบ
- 3) องค์ประกอบหลักของรูปแบบ

4) แนวทางการประเมินผลรูปแบบ

5) เงื่อนไขความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้

สมศรี สุ่มมาตร (2557) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า การพัฒนารูปแบบที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต้องมีขั้นตอนในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) การจัดกลไกในการดำเนินการ 4) วิธีการดำเนินการ 5) การประเมินผล และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ และได้รับการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญตามกรอบแนวคิด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนี้ๆ และการทดลองใช้รูปแบบเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการนำรูปแบบไปใช้

วิชัย มานะพิมพ์ (2556) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบขึ้นอยู่กับการศึกษาว่า ต้องการทนายปรากฏการณ์ด้านใด เรื่องอะไร แล้วเลือกใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

สมนึก บุญใหญ่ (2556) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานบุคคลหรืองานอื่นๆ ควรมีองค์ประกอบหลักคือ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ มีหลักการและทฤษฎีการอธิบายศัพท์เฉพาะชัดเจน ระบุการนำรูปแบบไปใช้โดยมีสาระขององค์ประกอบที่สมบูรณ์ เอื้อประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษา และนำรูปแบบไปใช้เป็นอย่างดี

ธีระ รุญเจริญ (2550) ให้องค์ประกอบของรูปแบบ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักการของรูปแบบ

2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

3) การดำเนินการ

4) วิธีดำเนินการของรูปแบบ

5) แนวทางการประเมินรูปแบบ

6) เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ

จากข้อความที่กล่าวมานักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบไว้สรุปได้ดังนี้ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะมี 5 ชั้น ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา ชั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา ชั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา ชั้นที่ 4 การนำไปใช้ ชั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ

2.3.3 การพัฒนารูปแบบ

มีนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงการพัฒนาแบบไว้ ดังนี้

Willer (1986) ได้กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบอาจมีขั้นตอนการดำเนินงานที่แตกต่างกันไป แต่โดยทั่วไปแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ การสร้างรูปแบบ และการสรรหาความเที่ยงตรงของรูปแบบ ส่วนรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนว่าจะมีการดำเนินการอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะและกรอบความคิด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบนั้นๆ

Joyce and Weil (1996) ได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ต้องการนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบ
2) นำแนวคิดสำคัญของข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มากำหนดหลักการเป้าหมายและองค์ประกอบอื่นๆ ที่เห็นว่าสำคัญและจำเป็น อันจะทำให้รูปแบบมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งกำหนดทิศทาง ลำดับความสำคัญ และรายละเอียดขององค์ประกอบเหล่านั้น

3) กำหนดแนวทางในการนำรูปแบบไปใช้ เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเงื่อนไขต่างๆ ในการกำหนดวิธีการนำรูปแบบไปใช้

4) การประเมินรูปแบบ เป็นขั้นทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้น โดยปฏิบัติ ดังนี้

(4.1) การประเมินในเชิงทฤษฎี เป็นการประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบทั้งในทฤษฎีและการนำไปปฏิบัติ

(4.2) การประเมินในเชิงปฏิบัติการ เป็นการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของการทดลอง โดยใช้รูปแบบมาคำนวณค่าประสิทธิภาพของรูปแบบ หรือคำนวณค่าเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดขึ้น หรือคำนวณความแตกต่างด้านสถิติ

5) การปรับปรุงรูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

(5.1) ระยะก่อนการนำรูปแบบไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบระยะนี้ใช้ข้อมูลจากการประเมินความเป็นไปได้เชิงทฤษฎีของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากขึ้น

(5.2) ระยะที่สอง เป็นการปรับปรุงรูปแบบโดยใช้ข้อมูลจากผลการทดลอง ซึ่งการปรับปรุงรูปแบบและนำไปทดลองใช้ซ้ำอาจทำได้หลายครั้งจนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

Gilgun (2012) กล่าวถึง ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นประมวลความคิดพื้นฐาน (Idea Organization) โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจในสภาพปัญหา และความต้องการรูปแบบใหม่ในการดำเนินงาน

2) ขั้นพัฒนา ปรับแต่ง และวิเคราะห์รูปแบบ (Developing, Adapting, Analyzing a Model) เป็นขั้นตอนที่จะกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการใช้รูปแบบ การพรรณนารูปแบบ และองค์ประกอบอื่นที่จะทำให้เกิดความชัดเจนของรูปแบบ

3) ขั้นตอนตรวจสอบรูปแบบ (Testing a Model) เป็นขั้นวางแผนและดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยกำหนดกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง วิธีการในการตรวจสอบ เครื่องมือในการตรวจสอบ ดำเนินการตรวจสอบ และรายงานผลการตรวจสอบรูปแบบ

ดิเรก วรรณเศียร (2545) ได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบไว้ว่า การพัฒนารูปแบบไม่มีข้อกำหนดที่แน่นอนตายตัว โดยทั่วไปการพัฒนารูปแบบจะเริ่มต้นศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบที่จะพัฒนาแล้วสร้างรูปแบบขึ้น แล้วนำไปตรวจสอบหาความเหมาะสมและความเป็นไปได้หรือทดลองใช้ต่อไป

สมาน อัครภูมิ (2549) ได้เสนอแนวคิดและแนวทางในการพัฒนารูปแบบไว้ ดังนี้

1) การศึกษารูปแบบ หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับหลักการและข้อมูลพื้นฐานประกอบการสร้างรูปแบบ ซึ่งอาจจะดำเนินการได้โดยวิธีสำรวจความคิดเห็น หรือการศึกษากาสนาม

2) การนำเสนอรูปแบบ ผู้วิจัยต้องออกแบบและนำเสนอรูปแบบใหม่ เพื่อให้ได้รูปแบบที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ ในขั้นนี้ยังไม่ต้องทดลองใช้รูปแบบ เพียงแต่จัดโอกาสสนทนาเพื่อพิจารณาของผู้เกี่ยวข้อง เช่น การนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาและประเมินในรูปแบบสอบถาม หรือการประชุมสัมมนา การนำรูปแบบให้ผู้ปฏิบัติประเมินความเป็นไปได้ ตลอดจนการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ

3) การพัฒนารูปแบบ หมายถึง การวิจัยที่ผู้วิจัยต้องการดำเนินการทั้งสามส่วน คือ การศึกษารูปแบบ การออกแบบรูปแบบใหม่ การนำรูปแบบใหม่ไปใช้ในสถานการณ์จริง ส่วนจะมีการใช้กรอบแนวคิดขึ้นอยู่กับโครงการวิจัย และการทำรายงานผลการทดลองใช้

จากขั้นตอนการพัฒนารูปแบบที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ โดยทั่วไปมี 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการกำหนดกรอบแนวคิดและแนวทางในการพัฒนารูปแบบ โดยศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือประเด็นที่ต้องการพัฒนารูปแบบ เช่น การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบ เป็นขั้นตอนการออกแบบและสร้างรูปแบบขึ้นมาใหม่ โดยกำหนดหลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ วิธีการ และการประเมินผลของรูปแบบ ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบ เป็นขั้นตอนการนำรูปแบบไปทดลองใช้จริง เพื่อทดสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความเหมาะสมกับบริบทของกลุ่มเป้าหมาย ประสิทธิภาพของรูปแบบ เป็นต้น ทั้งนี้ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบอาจแตกต่างกันไปในแต่ละกรณี ขึ้นอยู่กับลักษณะของรูปแบบและบริบทของการพัฒนารูปแบบ โดยไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวแน่นอนว่าต้องทำอะไรบ้าง

2.4 บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

2.4.1 ข้อมูลทั่วไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก เริ่มก่อตั้งตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 โดยมีโครงสร้างใหม่เป็นเขตพื้นที่การศึกษา 178 เขต ต่อมาประกาศเพิ่มเติมทั้งหมดทั่วประเทศ 183 เขตพื้นที่การศึกษา ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา รับผิดชอบดูแลการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 183 แห่ง และเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 62 แห่ง ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ลงวันที่ 28 มกราคม 2564 ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้กำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) รวมทั้งหมด 245 แห่ง

2.4.2 สภาพภูมิศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

จังหวัดนครนายก มีเนื้อที่ประมาณ 2,122 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,326,250 ไร่ ตั้งอยู่ ทางทิศตะวันออกของประเทศไทย มีระยะทางจากกรุงเทพมหานคร ตามถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 305 (รังสิต-นครนายก) เลียบคลองรังสิตผ่านอำเภองครักษ์ ถึงจังหวัดนครนายก ระยะทาง 105 กิโลเมตร โดยลักษณะภูมิประเทศ สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบ ทางตอนเหนือและตะวันออกเป็นภูเขาสูงชัน ในเขตอำเภอบ้านนา อำเภอมืองนครนายก และอำเภอบางพลี ส่วนหนึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งเป็นเขตรอยต่อกับอีก 3 จังหวัด ได้แก่ สระบุรี นครราชสีมา และปราจีนบุรี ซึ่งมีเทือกเขาติดต่อกับเทือกเขาตองพญาเย็น มียอดเขาสูงที่สุดของจังหวัด คือ ยอดเขาเขี้ยว มีความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,351 เมตร ส่วนทางตอนกลางและตอนใต้ เป็นที่ราบอันกว้างใหญ่เป็นส่วนหนึ่งของที่ราบสามเหลี่ยมลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ที่เรียกว่า “ที่ราบกรุงเทพ” ลักษณะดินเป็นดินปนทรายและดินเหนียวเหมาะแก่การทำนา ทำสวนผลไม้ และการอยู่อาศัย ซึ่งติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา และปทุมธานี จังหวัดนครนายก ประกอบด้วยพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอมืองนครนายก อำเภอบางพลี อำเภอบ้านนา อำเภองครักษ์ อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดสระบุรี และจังหวัดนครราชสีมา
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา และจังหวัดปราจีนบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดปราจีนบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดปทุมธานี

2.4.3 ข้อมูลด้านการศึกษาจังหวัดนครนายก

ตารางที่ 2.2 จำนวนโรงเรียน จำแนกเป็นรายอำเภอ ปีการศึกษา 2566

อำเภอ	โรงเรียนในสังกัด สพฐ.
เมืองนครนายก	49
ปากพลี	12
บ้านนา	35
องครักษ์	35

ที่มา: หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ที่ ศธ 04057/34 (2567)

2.4.4 ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก

ตารางที่ 2.3 จำนวนสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก

ขนาดสถานศึกษาใน สพป.นครนายก	โรงเรียน
ขนาดเล็ก (นักเรียน 1- 120 คน)	81
ขนาดกลาง (นักเรียน 121- 600 คน)	47
ขนาดใหญ่ (นักเรียน 601- คนขึ้นไป)	3
รวม	131

ที่มา: หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ที่ ศธ 04057/34 (2567)

ตารางที่ 2.4 จำนวนข้าราชการครู และนักเรียนในสถานศึกษา

ขนาดสถานศึกษา ใน สพป. นครนายก	จำนวน โรงเรียน	จำนวนครู อ.เมือง (คน)	จำนวนครู อ.บ้านนา (คน)	จำนวนครู อ.องครักษ์ (คน)	จำนวนครู อ.ปากพลี (คน)	รวม (คน)
ขนาดเล็ก (นักเรียน 1-120 คน)	81	158	90	109	32	389
ขนาดกลาง (นักเรียน 121-600 คน)	47	201	169	176	47	593
ขนาดใหญ่ (นักเรียน 601 ขึ้นไป)	3	67	32	53	0	152
รวม	131	426	291	338	79	1134

ที่มา: หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ที่ ศธ 04057/34 (2567)

2.4.5 ทิศทางการจัดการศึกษา ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สพป นครนายก

วิสัยทัศน์ “องค์กรสมรรถนะสูง มุ่งคุณภาพมาตรฐานสากล บนหลักธรรมาภิบาล
สืบสานศาสตร์พระราชภาพพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ สู่วิถีอนาคตที่ยั่งยืน”

ค่านิยม “สพป.นครนายก ยกระดับคุณภาพมาตรฐาน ขับเคลื่อนงานด้วยความสุข”

พันธกิจ

- 1) ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา
ได้รับความปลอดภัยจากภัยพิบัติภัยคุกคามทุกรูปแบบ เพื่อรองรับวิถีชีวิตใหม่
  - 2) ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล พัฒนาศักยภาพ
และคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและสมรรถนะตามหลักสูตร และมีความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อ
สร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
  - 3) สร้างโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทาง
การศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
  - 4) พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็มืออาชีพ มีสมรรถนะด้าน
ภาษาและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
  - 5) ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)
  - 6) ส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษา โดยใช้ศาสตร์พระราชภาพ และพระบรม
ราโชบาย ด้านการศึกษา
  - 7) พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ และจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัล (Digital Technology)
  - 8) ส่งเสริมการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กรเป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน
เป้าประสงค์
- 1) ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสอย่างทั่วถึงในการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้
ที่มีคุณภาพในรูปแบบที่เหมาะสม ทัดเทียมกันตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
  - 2) ผู้เรียนทุกช่วงวัยระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน
สอดคล้องกับศักยภาพ ให้เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นสำหรับอนาคต
  - 3) ผู้เรียนมีความสามารถและมีความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
  - 4) ผู้เรียนมีคุณภาพและศักยภาพ โดยมีความรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะ
ตามหลักสูตร

5) ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนการศึกษา เพื่อการมีงานทำ และปรับตัวในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

6) ผู้เรียนทุกช่วงวัยระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่อย่างมีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภูมิใจในความเป็นไทย

7) ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา ได้รับการดูแลความปลอดภัยจากภัยพิบัติ และภัยคุกคามทุกรูปแบบ สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ และรองรับวิถีชีวิตใหม่ รวมถึงจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดี

8) ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และจรรยาบรรณตามมาตรฐานวิชาชีพ

9) สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก จัดการศึกษาเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

10) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา บริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาล ประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วน

11) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครนายก และสถานศึกษาในสังกัด มีสมรรถนะในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการ มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ และการรายงานผลอย่างเป็นระบบ ใช้งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา

นโยบายหลัก

สำนักงานเขตพื้นที่การจัดการศึกษา ประถมศึกษานครนายก ได้กำหนดนโยบายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 โดยยึดแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

นโยบายที่ 1 ด้านความมั่นคงและปลอดภัย

นโยบายที่ 2 ด้านโอกาสและการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

นโยบายที่ 3 ด้านคุณภาพ

นโยบายที่ 4 ด้านเพิ่มประสิทธิภาพ

นโยบายที่ 5 ด้านการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

อธยา เมตไธสง (2563) ได้วิจัยเรื่อง สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา จำแนกตามเพศ และผลการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูสังคมศึกษามีสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย การมีภาวะผู้นำ การจัดการในชั้นเรียน การสื่อสารอย่างมีคุณภาพ การสานประโยชน์ และการใช้นวัตกรรม โดยภาพรวมมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาครูมีสมรรถนะทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80 - 4.27 เมื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษาที่มีระดับผลการเรียนต่างกัน พบว่า มีสมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

คมกริช ภูคกงิ่ง (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 2) พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 การดำเนินการวิจัยมีลักษณะเป็นการวิจัยแบบวิธีผสม (Mixed method) แบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ประกอบด้วย (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหา มี 4 โมดูล ได้แก่ โมดูล 1 การออกแบบการเรียนรู้ โมดูล 2 การจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและการลงมือปฏิบัติ โมดูล 3 การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และ โมดูล 4 การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามสภาพจริง 3) วิธีการพัฒนา ได้แก่ การศึกษาด้วยตนเอง และการประชุมเชิงปฏิบัติการ 4) การวัดและประเมินผล ผลการประเมินโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

วิชชุตา ถาวรกาลปชัย (2560) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาชั้น
พื้นฐานในปัจจุบัน 2) เพื่อสร้างองค์ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า
3) ประเมินรูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า ผลการวิจัยพบว่า
1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา
เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในปัจจุบันนั้น ผู้บริหารส่วนใหญ่มีสมรรถนะในความรู้
ความสามารถในการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน คือ งานวิชาการ งานบุคคล งานงบประมาณ งานบริหารทั่วไป
 อีกทั้งยังมีคุณธรรม จริยธรรม เน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่มุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ 2) ผลการพัฒนา
รูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า ประกอบด้วย สมรรถนะ 6 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้
ประกอบด้วย 24 สมรรถนะย่อย 2) ด้านทักษะ ประกอบด้วย 23 สมรรถนะย่อย 3) ด้านเจตคติ ประกอบ
ด้วย 28 สมรรถนะย่อย 4) ด้านบุคลิกลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 29 สมรรถนะย่อย 5) ด้าน
แรงจูงใจ ประกอบด้วย 16 สมรรถนะย่อย และ 6) ด้านบทบาททางสังคม ประกอบด้วย 16 สมรรถนะย่อย
3) การประเมินรูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า มีคุณภาพในด้าน
ความเป็นประโยชน์ (Utility) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และด้านความเหมาะสม (Propriety)
ที่สามารถนำไปใช้เพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพให้แก่ผู้บริหารต่อไปได้ ในระดับมากที่สุด

บุญใจ ชะเอม (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อพัฒนารูปแบบสมรรถนะของผู้บริหาร
สถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อประเมินรูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของ
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มี 2 สมรรถนะ คือ สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน มี 10 ด้าน
สำหรับสมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ (1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (2) การบริการที่ดี (3) การพัฒนา
ตนเอง (4) การทำงานเป็นทีม และ (5) เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับสมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย
5 ด้าน คือ (1) การคิดวิเคราะห์และการสังเคราะห์ (2) การสื่อสารและการจูงใจ (3) การพัฒนาศักยภาพ
บุคลากร (4) การมีวิสัยทัศน์ และ (5) ภาวะผู้นำ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความสำคัญ
ค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรกของแต่ละด้านและแต่ละข้อคำถาม อยู่ในระดับมาก 2) ผลการประเมินความเหมาะสม
ของรูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประเมินความเป็นไปได้
ของรูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความเห็นในเรื่องสมรรถนะหลักทั้ง 5 ด้าน สอดคล้องกันมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน อยู่ใน
ระดับมากที่สุดทั้ง 5 ด้าน

ทักษิณ เกษตัน (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตร และจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 และ 3) เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยใช้หลักการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) องค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ของครู มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างหลักสูตร จำนวน 10 ตัวชี้วัด 2) ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ จำนวน 14 ตัวชี้วัด 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 10 ตัวชี้วัด 4) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม จำนวน 12 ตัวชี้วัด และ 5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 13 ตัวชี้วัด 3) สภาพปัจจุบันของสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมทั้ง 5 องค์ประกอบ อยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ สมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 โดยรวมทั้ง 5 องค์ประกอบ อยู่ในระดับมากที่สุด 3) โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม มีองค์ประกอบของโปรแกรม 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา ซึ่งมี 5 ชุดความรู้ ได้แก่ 1) รู้เรื่องเบื้องต้น ครูคนสร้างนวัตกรรม 2) ครูสังคมศึกษากับนวัตกรรมที่หลากหลาย 3) สื่อและแหล่งเรียนรู้ ช่วยครูพัฒนานวัตกรรม 4) โครงการ นวัตกรรมครูสู่ศตวรรษที่ 21 และ 5) ครุนักวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรม 4) กระบวนการ และ 5) การประเมินผล มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

ประโมทย์ นันนิล (2561) ศึกษา การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ซึ่งความมุ่งหมายของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 และ 3) เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ระเบียบวิธีวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบ และตัวชี้วัดของสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัด

การเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา พบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษานั้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 25 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและเนื้อหา มี 4 ตัวชี้วัด 2) ด้านการเข้าใจผู้เรียน มี 5 ตัวชี้วัด 3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มี 7 ตัวชี้วัด 4) ด้านการวัดและประเมินผล มี 5 ตัวชี้วัด และ 5) ด้านการพัฒนาตนเอง มี 4 ตัวชี้วัด

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า สภาพปัจจุบันด้านความรู้หลักสูตรและเนื้อหา ด้านการเข้าใจผู้เรียน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและเนื้อหา ด้านการเข้าใจผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

การศึกษาความต้องการจำเป็นของสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นที่สุด ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและเนื้อหา ด้านการเข้าใจผู้เรียน ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการวัดและประเมินผล ตามลำดับ การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา แบ่งการพัฒนาเป็น 3 โมดูล ได้แก่ โมดูลที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โมดูลที่ 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ โมดูลที่ 3 การติดตามและรายงานผล ซึ่งผลการประเมินโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 2) พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 3) ทดลองใช้โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 และ 4) จัดทำคู่มือการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพ

ปัจจุบันสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) องค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน มี 4 องค์ประกอบ จำนวน 23 ตัวชี้วัด ยืนยันโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3) การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนที่พัฒนาขึ้น ผลการประเมินโปรแกรมอยู่ในระดับมากที่สุด 4) ผลการนำโปรแกรมไปใช้ พบว่า ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนก่อนการพัฒนา มีค่าเฉลี่ย 11.66 คิดเป็นร้อยละ 58.3 และมีคะแนนหลังการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 17.1 คิดเป็นร้อยละ 85.5 ครูมีความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโปรแกรม โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Susanto Ratnawati and other (2021) ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบสมรรถนะการสอน: การพัฒนาจากมุมมองของคุณลักษณะเบื้องต้นของครู การมีส่วนร่วมกับองค์กร และกลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะ โดยศึกษารูปแบบสมรรถนะทางการสอนจะต้องเป็นจุดเน้นพื้นฐานในการพัฒนาขีดความสามารถ และความสามารถของครูและองค์กรโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด DKI จาการ์ตา เป็นกุญแจสำคัญทางกลยุทธ์ เพื่อเอาชนะความสามารถในการสอนและคุณภาพของปฏิสัมพันธ์การเรียนรู้ที่ต่ำ การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนารูปแบบสมรรถนะการสอนที่เน้นการเริ่มต้นครูลักษณะเฉพาะการมีส่วนร่วมกับองค์กร และกลยุทธ์การพัฒนาขีดความสามารถ เทคนิคการประมวลผลข้อมูลโดยใช้ SMART PLS ผลการศึกษาพบว่า 1) รูปแบบสมรรถนะการสอนสามารถเกิดขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญจากมิติคุณลักษณะเบื้องต้นของครู การมีส่วนร่วมกับองค์กร และกลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะ 2) คุณลักษณะเบื้องต้นของครูมีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมกับองค์กร 3) ลักษณะเบื้องต้นของครูมีผลกระทบต่อกลยุทธ์การพัฒนาแบบจำลองความสามารถ 4) การมีส่วนร่วมกับองค์กรมีอิทธิพลต่อกลยุทธ์การพัฒนา 5) กลยุทธ์การพัฒนาแบบจำลองสมรรถนะส่งผลต่อความสามารถทางการสอน และ 6) ตัวแปรที่โดดเด่นที่สุดที่สร้างโมเดลสมรรถนะการสอนคือ คุณลักษณะเบื้องต้นของครูซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับการจัดวางกลยุทธ์การพัฒนาโมเดลสมรรถนะการมีส่วนร่วมกับองค์กร

Alyssa K. Parrc and other (2019) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินสมรรถนะการจัดการห้องเรียนของครู: กรณีศึกษาระบบการให้คะแนนการประเมินห้องเรียน-มัธยมศึกษา โดยการวิจัยเครื่องมือสังเกตการณ์ที่นิยมในการประเมินการสอน คือ Classroom Assessment Scoring System-Secondary (CLASS-S) อย่างไรก็ตาม เวอร์ชันรองของ CLASS แบ่งแยกคุณภาพการจัดการชั้นเรียนได้ไม่ดี การศึกษาการรับรู้ของวัยรุ่นต่อแนวทางปฏิบัติในการจัดการห้องเรียนของครู แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความแตกต่างและความซับซ้อนมากขึ้น การศึกษานี้วิเคราะห์เนื้อหาต้นฉบับในระดับจุลภาคที่มี

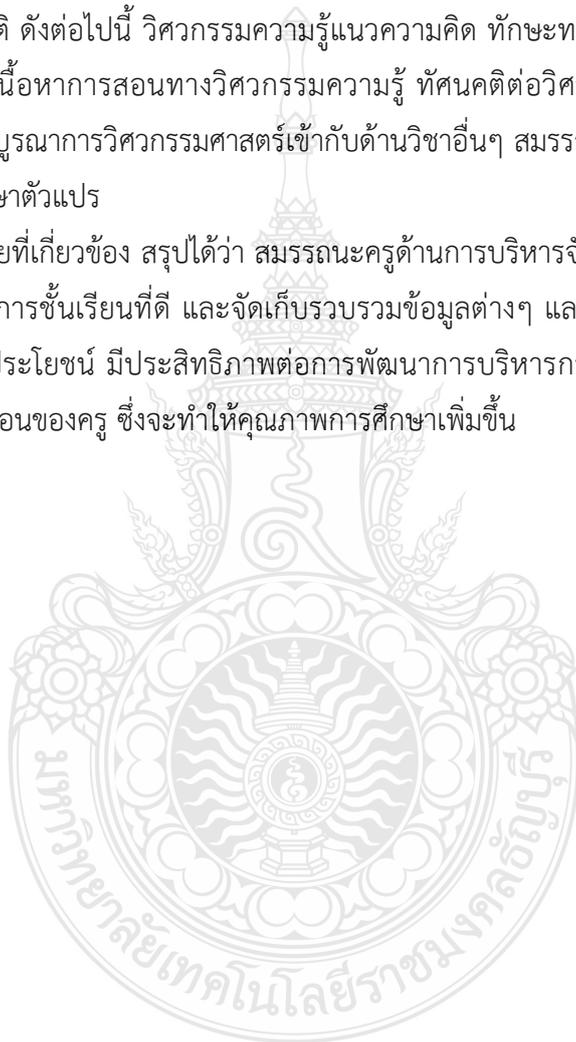
อิทธิพลต่อการประเมินประเมินวัยรุ่นและผู้ใหญ่ของการจัดการห้องเรียน โดยใช้สำเนาเสียง สร้างขึ้นจากการดูวิดีโอ การเปรียบเทียบระหว่าง (a) การตีความตามชนพื้นเมืองของวัยรุ่น และ (b) การตีความที่ได้รับการฝึกอบรมจากผู้ใหญ่เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ด้านการสอนการจัดการชั้นเรียน CLASS-S ซึ่งชี้ให้เห็นว่าวัยรุ่นมองว่าการมีส่วนร่วมของนักเรียนและบรรยากาศเชิงบวก มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะกับการประเมินการจัดการห้องเรียน ในขณะที่ CLASS-S ไม่รวมสิ่งเหล่านี้เป็นมิติของการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้รับการประเมินเป็นส่วนหนึ่งของโดเมนการจัดห้องเรียน

Sri Hartini (2018) ได้ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนโดยวัตถุประสงค์ของบทความนี้คือ เพื่อให้ข้อมูลอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการสอนของครู ความสามารถในการสอนเป็นพื้นฐานในการศึกษา เนื่องจากความสามารถในการสอนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการสอน ความสามารถในการสอนเกี่ยวข้องกับหน้าที่ครูสามารถจัดการเรียนการสอนที่ไม่ซ้ำซาก สนุกสนาน สร้างสรรค์ และมีความหมาย และใช้สื่อประเภทต่างๆ อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยหลายฉบับยังคงมีครูจำนวนมากที่มีความสามารถด้านการสอนในประเภทต่ำ ปัจจุบันยังมีครูหลายท่านที่ยังคงสอนโดยใช้วิธีศูนย์ครูไม่ใช่ศูนย์กลาง เช่น วิธีบรรยาย เป็นต้น ในด้านหนึ่งยุคปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าเป็นยุคแห่งการทำลายล้าง เนื่องจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีสามารถคุกคามทรัพยากรบุคคลหรือครูที่มีอยู่ได้ ความสามารถของครูและคุณภาพของครูสามารถถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีที่มีอยู่ ดังนั้นในฐานะครูที่จะเผชิญกับยุคปัจจุบันจึงต้องพัฒนาความสามารถในการสอนต่อไป ในส่วนของรูปแบบการพัฒนาขีดความสามารถด้านการสอน เช่น กิจกรรมภาคสนามที่มีการควบคุมดูแลครูชุมชน การให้คำปรึกษา การฝึกงาน บทเรียนออนไลน์ เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นที่คาดหวังว่าด้วยการพัฒนานี้ความสามารถในการสอนของครูสามารถพัฒนาได้อย่างเหมาะสมที่สุด ซึ่งจะทำให้คุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นทางอ้อม

Zuraimi Md. Rozdi and other (2016) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบสมรรถนะของครูวิทยาศาสตร์ ในศตวรรษที่ 21 จุดมุ่งหมายของการวิจัยที่ดำเนินการคือ เพื่อพัฒนาแบบจำลองสมรรถนะเชิงโครงสร้างทางวิทยาศาสตร์ครูในหมู่ครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยม ตัวแปร 3 ประการ ประกอบด้วย ความเป็นมืออาชีพการพัฒนา การรับรู้การสนับสนุนขององค์กร และประสิทธิภาพของครู ได้รับการระบุว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ และเชิงบวกกับความสามารถของครู การศึกษาครั้งนี้ใช้เชิงปริมาณ แนวทางการวิจัยพร้อมการออกแบบวิธีสำรวจ การวิเคราะห์ทางสถิติเกี่ยวข้องกับการพรรณนา การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติและการสร้างแบบจำลองสมการโครงสร้าง การวิเคราะห์ถุณนำมาใช้เพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง แบบจำลองการวัด และแบบจำลองโครงสร้าง สมมติฐานของการวิจัยที่ดำเนินการบนพื้นฐานของการศึกษาวรรณกรรมและกรอบรูปแบบที่เลือก สรุปว่าการวิจัยครั้งนี้เปิดความเข้าใจถึงความจำเป็นในการพยายามอย่างต่อเนื่องรวมทุกสถาบันเพื่อผลิตครูที่มีบุคลิกภาพโดดเด่น และในด้านเวลาเฉลี่ยจะมีความสามารถสูง

Ji Hyun Yu, Yi Luo, Yan Sun and Johannes Strobel (2012) ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบสมรรถนะครูระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับการสอนวิศวกรรมศาสตร์ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบจำลองสมรรถนะของครูระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสามารถนำไปใช้ในทางวิศวกรรมได้ การพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูฝึกหัดที่เป็นมือใหม่ด้านการสอน วิศวกรรม จากการวิจารณ์วรรณกรรมเรื่องรูปแบบสมรรถนะของครูในการศึกษาทั่วไป และการศึกษาด้านวิศวกรรม การศึกษานี้นำเสนอแนวคิด รูปแบบสมรรถนะของครูในการสอนวิศวกรรมศาสตร์ โมเดลนี้ครอบคลุมมิติทั้ง 7 มิติ ดังต่อไปนี้ วิศวกรรมความรู้แนวความคิด ทักษะทางวิศวกรรม ความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาวิศวกรรม เนื้อหาการสอนทางวิศวกรรมความรู้ ทักษะคิดต่อวิศวกรรม ทักษะคิดต่อการสอน วิศวกรรมศาสตร์ และบูรณาการวิศวกรรมศาสตร์เข้ากับด้านวิชาอื่นๆ สมรรถนะที่อยู่ในแต่ละมิติทั้งเจ็ดนี้ จะถูกระบุด้วยการศึกษาตัวแปร

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา ช่วยทำให้มีบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดี และจัดเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ และการนำข้อมูลในการบริหารจัดการชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์ มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาการบริหารการศึกษาในสถานศึกษา และพัฒนาสมรรถนะการสอนของครู ซึ่งจะทำให้คุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พัฒนารูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ขั้นตอนที่ 3 สร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) การกำกับดูแลชั้นเรียน หลังจากนั้นนำแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษา นักวิชาการ ตลอดจนงานวิจัยต่างๆ เป็นกรอบแนวคิดในแต่ละองค์ประกอบมาจัดทำการสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อยืนยันองค์ประกอบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4) การวิเคราะห์ข้อมูล
- 5) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ปีการศึกษา 2565 จำนวน 131 โรงเรียน จำนวน 1,134 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 131 โรงเรียน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 296 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตาม ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

ขั้นที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยการแบ่งตามภาคภูมิศาสตร์ได้ 4 อำเภอ คือ อำเภองครักษ์ อำเภอเมือง อำเภอบ้านนา อำเภอปากพลี

ขั้นที่ 2 การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งตามขนาดสถานศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ และสถานศึกษาขนาดใหญ่ สถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดเล็ก

ขั้นที่ 3 สุ่มอย่างง่ายให้ครบตามจำนวน

ตารางที่ 3.1 การสุ่มตัวอย่าง

ขนาดสถานศึกษาใน สพป.นครนายก	จำนวนครูใน อำเภอ เมือง (คน)	จำนวนครูใน อำเภอบ้านนา (คน)	จำนวนครูใน อำเภองครักษ์ (คน)	จำนวนครูใน อำเภอปากพลี (คน)	รวม
ขนาดเล็ก (นักเรียน 1- 120 คน)	42	24	29	8	102
ขนาดกลาง (นักเรียน 121- 600 คน)	53	44	46	11	155
ขนาดใหญ่ (นักเรียน 601 ขึ้นไป)	18	8	13	0	39

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานโดยใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ครูผู้สอน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์โดยใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับ (พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2561) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับ “มากที่สุด”

ระดับ 4 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับ “มาก”

ระดับ 3 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับ “ปานกลาง”

ระดับ 2 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับ “น้อย”

ระดับ 1 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

3) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยใช้รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

(3.1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

(3.2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประมวล กำหนดขอบเขตของเนื้อหา เพื่อดำเนินการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหา และกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย

(3.3) วิเคราะห์ข้อคำถาม เพื่อสร้างแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

(3.4) เสนอแบบสอบถาม ฉบับร่าง ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมด้านเนื้อหาที่ต้องการวัด

(3.5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว จึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสมในประเด็นของความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: index of item-objective congruence) และได้กำหนดเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้ โดยค่า IOC ที่ได้ อยู่ระหว่าง 0.8 - 1

ให้คะแนน +1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าในคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา

ให้คะแนน 0 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าในคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา

ให้คะแนน -1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าในคำถามนั้นไม่มีความตรงตามเนื้อหา

โดยใช้สูตร ค่า IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
R	แทน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
n	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

(3.6) ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของคำถาม และหลังจากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach โดยค่าที่ได้คือ 0.97

(3.7) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วมาจัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

(4.1) ติดต่อประสานงานกับงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ขอจัดทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(4.2) นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 296 ฉบับ พร้อมทั้งกำหนดวันและเวลาที่จะส่งแบบสอบถามกลับคืน และหากพบว่าสถานศึกษาใดยังไม่ส่งแบบสอบถามคืนตามกำหนด ผู้วิจัยจะส่งหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอีกครั้งจนได้รับแบบสอบถามครบ

(4.3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องครบถ้วนมาจัดเรียงข้อมูลแยกข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

5) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ดังนี้

(5.1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

(5.2) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยให้ความหมายของค่าเฉลี่ยตามแบบวิธีของ Likert (Likert Scale) (พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2561) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ “มากที่สุด”

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ “มาก”

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับ “ปานกลาง”

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับ “น้อย”

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง สภาพการดำเนินงานปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์
อยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

(5.3) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยนำผลการประเมินสภาพที่เป็นอยู่จริง และ
สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น หรือ Modified
Priority Need Index : $PNI_{Modified}$ ใช้สูตรของ สุวิมล ว่องวาณิช (2562) ดังนี้

$$PNI_{Modified} = (I-D)/D$$

เมื่อ $PNI_{Modified}$ หมายถึง ดัชนีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
I หมายถึง ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของสภาพที่พึงประสงค์
D หมายถึง ค่าเฉลี่ยน้ำหนักของสภาพที่เป็นอยู่จริง

โดยนำค่าดัชนีความต้องการจำเป็น $PNI_{Modified} (I-D)/D$ มาวิเคราะห์ สรุปจัดเรียงลำดับความสำคัญของความ
ต้องการจำเป็นตามลำดับมากไปหาน้อย โดยเลือกข้อที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงที่สุดในแต่ละประเด็นมาสร้าง
รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

โดยนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์
- ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ
- ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย
  - ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา
  - ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา
  - ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา
  - ขั้นที่ 4 การนำไปใช้
  - ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา

ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ

ประเมินรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

1) การประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ทำโดยให้ ข้อมูลสำคัญ ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบประเมิน ผู้วิจัยมีเกณฑ์การเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

(1.1) ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท/เอก สาขาบริหารการศึกษา ประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป

(1.2) คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาโท/เอก สอนในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีผลงานทางวิชาการ หนังสือ ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

(1.3) ครู ประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการสอนจนได้รับ วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.3)

โดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ รูปแบบฯ แบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดย กำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (พินิจพรรณ เพชรสมบัติ, 2561)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

หลังจากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด (Item Objective Congruence: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้ โดยค่า IOC ที่ได้อยู่ระหว่าง 0.8 - 1

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงด้านเนื้อหา

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความตรงด้านเนื้อหา

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความตรงด้านเนื้อหา

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถาม โดยพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ นำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2) จัดพิมพ์รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยนำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ และประเมินคู่มือการใช้รูปแบบฯ ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณโดยใช้สถิติ ดังนี้

(3.1) ค่าเฉลี่ย (Mean) สถิติพื้นฐาน

(3.2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 3) เพื่อสร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูลและตัวแปรต่างๆ ค่าสถิติ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้แทนตัวแปรดังกล่าวในการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
I	แทน	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์
D	แทน	ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน
$PNI_{Modified}$	แทน	ดัชนีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ตอนที่ 3 สร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

สมรรถนะ	ตัวบ่งชี้
1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน	1.1 ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและ ภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 1.2 ครูมีการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมความสะดวกใน ห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน 1.3 ครูตรวจสอบสิ่งแวดล้อมความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ปลอดภัย อยู่เสมอ 1.4 ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี 1.5 ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน
2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่าง ครูกับนักเรียน	2.1 ครูแสดงออกแก่นักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน 2.2 ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้ง ครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของ นักเรียน 2.3 ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรม

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก (ต่อ)

สมรรถนะ	ตัวบ่งชี้
	2.4 ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ
	2.5 ครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก
	2.6 ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน
3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน	3.1 ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้อง ครบถ้วน
	3.2 ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน
	3.3 ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล
	3.4 ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน
	3.5 ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผล ข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด
4) การกำกับดูแลชั้นเรียน	4.1 ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียน ที่คำนึงถึงความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน
	4.2 ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวน น้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัย เชิงบวก
	4.3 ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงใน ชั้นเรียน
	4.4 ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบ และการ ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
	4.5 ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการ ปรับปรุงและพัฒนา

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า

ตารางที่ 4.2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน

รายการ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	71	24.00
	หญิง	225	76.00
	รวม	296	100.00
2. อายุ	ไม่เกิน 30 ปี	87	29.40
	31 – 39 ปี	125	42.20
	40 – 49 ปี	46	15.50
	50 ปีขึ้นไป	37	12.50
	รวม	296	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด	ปริญญาตรี	218	73.60
	ปริญญาโท	78	26.40
	ปริญญาเอก	0	0.00
	รวม	296	100.00
4. ประสบการณ์ในการทำงาน	ไม่เกิน 5 ปี	106	35.80
	6 – 10 ปี	105	35.50
	11 – 15 ปี	33	11.10
	16 ปีขึ้นไป	52	17.6
	รวม	296	100.00
5. ขนาดของสถานศึกษา	ขนาดเล็ก	102	34.50
	ขนาดกลาง	155	52.40
	ขนาดใหญ่	39	13.20
	รวม	296	100.00

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 อายุผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 – 39 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60 ประสบการณ์ในการทำงาน ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 35.80 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เพื่อการสร้างรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น โดยจำแนกเป็นด้านๆ รวม 4 ด้าน ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเสนอผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียด ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

องค์ประกอบสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการ ชั้นเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{Modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การจัดบรรยากาศที่ ส่งเสริมการเรียนรู้ ความสุขและความ ปลอดภัยของผู้เรียน	4.430	0.681	มาก	4.578	0.647	มากที่สุด	0.033	3
2. ส่งเสริมพฤติกรรม เชิงบวกระหว่างครูกับ นักเรียน	4.534	0.643	มากที่สุด	4.658	0.577	มากที่สุด	0.027	4
3. จัดทำข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารประจำ ชั้นเรียน	4.395	0.796	มาก	4.570	0.654	มากที่สุด	0.040	1
4. การกำกับดูแลชั้นเรียน	4.405	0.751	มาก	4.562	0.662	มากที่สุด	0.036	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.441	0.718	มาก	4.592	0.635	มากที่สุด		

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.441$, S.D.=0.718) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.534$, S.D.=0.643) รองลงมาคือ ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน ($\bar{X}=4.430$, S.D.=0.643) และต่ำที่สุดคือ ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน ($\bar{X}=4.395$, S.D.=0.796)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.592$, S.D.=0.635) ($\bar{X}=4.658$, S.D.=0.577) รองลงมาคือ การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน ($\bar{X}=4.578$, S.D.=0.647) และต่ำที่สุดคือ ด้านการกำกับดูแลชั้นเรียน ($\bar{X}=4.562$, S.D.= 0.662)

เมื่อพิจารณาการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า ด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ การกำกับดูแลชั้นเรียน และส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
ด้านที่ 1 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

การการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{Modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.351	0.721	มาก	4.500	0.750	มากที่สุด	0.034	3
2. ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอกับนักเรียน	4.277	0.809	มาก	4.503	0.713	มากที่สุด	0.053	1
3. ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่ออุปกรณ์ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ	4.432	0.700	มาก	4.588	0.658	มากที่สุด	0.035	2

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ
 ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
 ด้านที่ 1 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน (ต่อ)

การการจัดบรรยากาศ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและ ความปลอดภัยของผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{Modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
4. ครูสร้างบรรยากาศที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี สุขภาพจิตที่ดี	4.490	0.599	มาก	4.622	0.604	มากที่สุด	0.029	4
5. ครูมีการส่งเสริมการมี ปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน	4.601	0.573	มากที่สุด	4.676	0.510	มากที่สุด	0.016	5
รวมค่าเฉลี่ย	4.430	0.681	มาก	4.578	0.647	มากที่สุด	0.033	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 1 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.430$, S.D.=0.681) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน ($\bar{X}=4.601$, S.D.=0.573) รองลงมาคือ ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี ($\bar{X}=4.490$, S.D.=0.599) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน ($\bar{X}=4.277$, S.D.=0.809)

สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 1 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.578$, S.D.=0.647) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน ($\bar{X}=4.676$, S.D.=0.510) รองลงมา คือ ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี ($\bar{X}=4.622$, S.D.=0.604) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.500$, S.D.=0.750)

เมื่อพิจารณาการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน (0.053) มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้

ปลอดภัยอยู่เสมอ (0.035) และครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน (0.016) มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
ด้านที่ 2 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก ระหว่างครูกับนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{Modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ครูแสดงออกกับนักเรียน ด้วยความเมตตา ความ เข้าใจ ให้เกียรติ และ เคารพซึ่งกันและกัน	4.611	0.565	มากที่สุด	4.689	0.575	มากที่สุด	0.017	5
2. ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึก อบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็น รายบุคคล เข้าใจความ แตกต่างของนักเรียน	4.584	0.637	มากที่สุด	4.743	0.516	มากที่สุด	0.035	2
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรม	4.486	0.643	มาก	4.645	0.599	มากที่สุด	0.035	1
4. ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระ ในการที่จะถามเมื่อเกิด ความไม่เข้าใจ	4.470	0.722	มาก	4.601	0.585	มากที่สุด	0.029	3
5. ครูสร้างแรงจูงใจภายใน ตนเองให้กับนักเรียน โดย ครูให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทนเมื่อ นักเรียนมีพฤติกรรม เชิงบวก	4.520	0.648	มากที่สุด	4.611	0.612	มากที่สุด	0.020	4
รวมค่าเฉลี่ย	4.534	0.643	มากที่สุด	4.658	0.577	มากที่สุด	0.027	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 2 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.534$, S.D.=0.643) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน ($\bar{X}=4.611$, S.D.=0.565) รองลงมา คือ ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน ($\bar{X}=4.584$, S.D.=0.637) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ ($\bar{X}=4.470$, S.D.=0.722)

สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 2 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.658$, S.D.=0.577) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน ($\bar{X}=4.743$, S.D.=0.516) รองลงมา คือ ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน ($\bar{X}=4.689$, S.D.=0.575) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ ($\bar{X}=4.601$, S.D.=0.585)

เมื่อพิจารณาการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 2 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า โดยมีค่า $PNI_{Modified}$ อยู่ระหว่าง 0.017–0.035 โดยครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (0.0354) มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมา คือ ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน (0.0346) และครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน (0.017) มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
ด้านที่ 3 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน

จัดทำข้อมูลสารสนเทศและ เอกสารประจำชั้นเรียน/ ประจำวิชา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{Modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศ ของนักเรียนอย่างถูกต้อง ครบถ้วน	4.314	0.890	มาก	4.568	0.660	มากที่สุด	0.059	1
2. ครูจัดทำงานธุรการของ ห้องเรียน	4.446	0.720	มาก	4.568	0.645	มากที่สุด	0.027	4
3. ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัติ นักเรียนรายบุคคล	4.385	0.768	มาก	4.557	0.686	มากที่สุด	0.039	3
4. ครูมีการจัดทำเอกสาร หลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้ เป็นปัจจุบัน	4.557	0.766	มากที่สุด	4.657	0.634	มากที่สุด	0.022	5
5. ครูนำกระบวนการเก็บ รวบรวมข้อมูลมาประมวล ผลข้อมูลให้อยู่ในรูป สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ สูงสุด	4.270	0.836	มาก	4.500	0.643	มากที่สุด	0.054	2
รวมค่าเฉลี่ย	4.395	0.796	มาก	4.570	0.654	มากที่สุด	0.040	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 3 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.395$, S.D.=0.796) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ มีครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน ($\bar{X}=4.557$, S.D.=0.766) รองลงมา คือ ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน ($\bar{X}=4.446$, S.D.=0.720) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด ($\bar{X}=4.270$, S.D.=0.836)

สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 3 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.570$, S.D.=0.654) เมื่อพิจารณารายชื่อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน ($\bar{X}=4.659$, S.D.=0.634) รองลงมา คือ จัดทำงานธุรการของห้องเรียน ($\bar{X}=4.568$, S.D.=0.645) และครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วน ($\bar{X}=4.568$, S.D.=0.660) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด ($\bar{X}=4.500$, S.D.=0.643)

เมื่อพิจารณาการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 3 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสาร พบว่า มีค่า PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.022-0.059 โดยที่ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วน (0.059) มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด รองลงมาคือ ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด (0.054) และครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน (0.022) มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 4 การกำกับดูแลชั้นเรียน

การกำกับดูแลชั้นเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{Modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน	4.466	0.720	มาก	4.591	0.668	มาก	0.028	4
2. ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับ ยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก	4.368	0.779	มาก	4.520	0.732	มากที่สุด	0.035	3

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
ด้านที่ 4 การกำกับดูแลชั้นเรียน (ต่อ)

การกำกับดูแลชั้นเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{Modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
3. ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมใน การสร้างข้อตกลงใน ชั้นเรียน	4.456	0.721	มาก	4.578	0.664	มากที่สุด	0.027	5
4. ครูมีการประเมินการสร้าง กฎระเบียบและการ ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	4.334	0.802	มาก	4.544	0.620	มากที่สุด	0.048	1
5. ครูนำผลการประเมินการ ดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการ ปรับปรุงและพัฒนา	4.399	0.729	มาก	4.578	0.628	มากที่สุด	0.041	2
รวมค่าเฉลี่ย	4.405	0.751	มาก	4.562	0.662	มากที่สุด	0.036	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 4 การกำกับดูแลชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.405$, S.D.=0.751) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน ($\bar{X}=4.466$, S.D.=0.720) รองลงมา คือ ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน ($\bar{X}=4.456$, S.D.=0.721) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.334$, S.D.=0.802)

สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 4 การกำกับดูแลชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.562$, S.D.=0.662) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงที่สุดไปค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน ($\bar{X}=4.591$, S.D.=0.668) รองลงมา คือ ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน ($\bar{X}=4.578$, S.D.=0.664) และครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา ($\bar{X}=4.578$, S.D.=0.628) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก ($\bar{X}=4.520$, S.D.=0.732)

เมื่อพิจารณาการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านที่ 4 การกำกับดูแลชั้นเรียนพบว่า มีค่า PNI_{Modified} อยู่ระหว่าง 0.027-0.048 โดยครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (0.048) มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา (0.041) และครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน (0.027) มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด

ผลการสร้างและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 จัดทำรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ

ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา

ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา

ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา

ขั้นที่ 4 การนำไปใช้

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา

ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 หลักการ และวัตถุประสงค์

หลักการ

แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 - 2570 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงในสภาวะการณด้านต่างๆ ในประเทศไทยส่งผลต่อสภาพความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของคนไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แล้วจึงส่งผลถึงการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาด้วย

การพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องวางแผนในการรองรับผลกระทบจากประชากรวัยเรียนที่ลดลง รวมถึงการวางพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะและสมรรถนะสูง เพิ่มเติมทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม และการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการพัฒนาการศึกษา เพื่อลดอัตราการพึ่งพิง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

โรงเรียนเป็นองค์กรหลักที่รับผิดชอบในด้านการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพและศักยภาพ สอดคล้องกับสภาพความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม การศึกษาช่วยให้บุคคลได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาตนเอง อีกทั้งการศึกษาช่วยฝึกฝนให้บุคคลคิดวิเคราะห์อย่างมี วิจารณ์ญาณ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และยังพัฒนาด้านคุณธรรม โดยการศึกษา จะช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม ให้บุคคลเป็นคนดี มีความรับผิดชอบต่อสังคม และส่งเสริมความสุข การศึกษาช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจโลก และสมรรถนะ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงาน ทั้งต่อองค์กร ต่อผู้บริหาร และบุคลากร โดยเป็นเครื่องมือที่ใช้ ในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์ จัดการพัฒนา ป้องกันในองค์กร สามารถลดการสูญเสียทรัพยากร ในการบริหารโดยเปล่าประโยชน์ เพื่อให้ได้ประโยชน์อันสูงสุด (วิกานดา จิรพุทธกร, 2565)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กล่าวถึง สมรรถนะประจำสายงานที่ ข้าราชการครูต้องมี คือ สมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยสมรรถนะที่ 3 กล่าวถึง การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหาร จัดการชั้นเรียน อาศัยแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก (2565) ได้ให้ความสำคัญโดยกำหนด วิสัยทัศน์ “องค์กรสมรรถนะสูง มุ่งคุณภาพมาตรฐานสากล บนหลักธรรมาภิบาล สืบสานศาสตร์ พระราชาพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ สู่วิถีอนาคตที่ยั่งยืน” และกำหนดพันธกิจในข้อ 4 ว่า พัฒนา ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาครูและ บุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้มีการกำหนดให้มีระบบการพัฒนาที่เน้นสมรรถนะ (Teachers and Personals Competency)

ดังนั้น การนำรูปแบบการพัฒนางานองค์ประกอบ สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ไปทดลองใช้ในสถานศึกษา จึงมี ความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานในสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ครูต้องเร่งพัฒนาสมรรถนะของ ตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาที่สนองต่อนโยบายและการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษ ที่สอง และสามารถปฏิบัติงานในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านสมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริม

การเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) การกำกับดูแลชั้นเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารประจำชั้นเรียน 4) ด้านส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในยุคการเปลี่ยนแปลง มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน

(1.1) ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วน

(1.2) ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด

(1.3) ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล

(1.4) ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน

(1.5) ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน

2) การกำกับดูแลชั้นเรียน

(2.1) ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

(2.2) ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา

(2.3) ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก

(2.4) ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน

(2.5) ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน

3) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

(3.1) ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอกับนักเรียน

(3.2) ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ

(3.3) ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

(3.4) ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี

(3.5) ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน

4) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

(4.1) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

(4.2) ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน

(4.3) ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ

(4.4) ครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือ สิ่งตอบแทนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก

(4.5) ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกัน และกัน

ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้

การนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ไปใช้ ต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินการเพื่อให้การใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก มีขั้นตอนการนำไปใช้ ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมความพร้อมการพัฒนา ชั้นความจำเป็นในการพัฒนา ขั้นตอนการดำเนินการพัฒนา ขั้นตอนการนำไปใช้ และขั้นตอนประเมินผลการพัฒนา โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นตอนเตรียมความพร้อมการพัฒนา

- 1) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
- 2) กำหนดกรอบแนวคิดและแนวทางในการพัฒนารูปแบบ และกำหนดวัตถุประสงค์
- 3) กำหนดคุณสมบัติและดำเนินการหาวิทยากรที่เหมาะสม

ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา

- 1) กำหนดความต้องการจำเป็นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
- 2) กำหนดข้อที่ต้องปฏิบัติ เรื่อง สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
- 3) เลือกครูเพื่อเข้ารับการอบรม-พัฒนา สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา

- 1) การเรียนรู้ด้วยตนเองในห้องเรียนของตนเอง
- 2) การฝึกอบรมและร่วมสัมมนา
- 3) การบูรณาการความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในห้องเรียนของตนเอง

ขั้นที่ 4 การนำไปใช้

- 1) ทดสอบก่อนการอบรม-พัฒนา เรื่อง สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
- 2) ดำเนินการตามแผนวิธีการดำเนินงาน
- 3) ทดสอบหลังการอบรม-พัฒนา เรื่อง สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

4) นำความรู้ที่ได้เรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียนไปบูรณาการกับการทำงานจริง
ชั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา

- 1) ประเมินและติดตามผลหลังดำเนินการ
- 2) สร้างเกณฑ์การประเมิน

ส่วนที่ 4 การประเมินผล

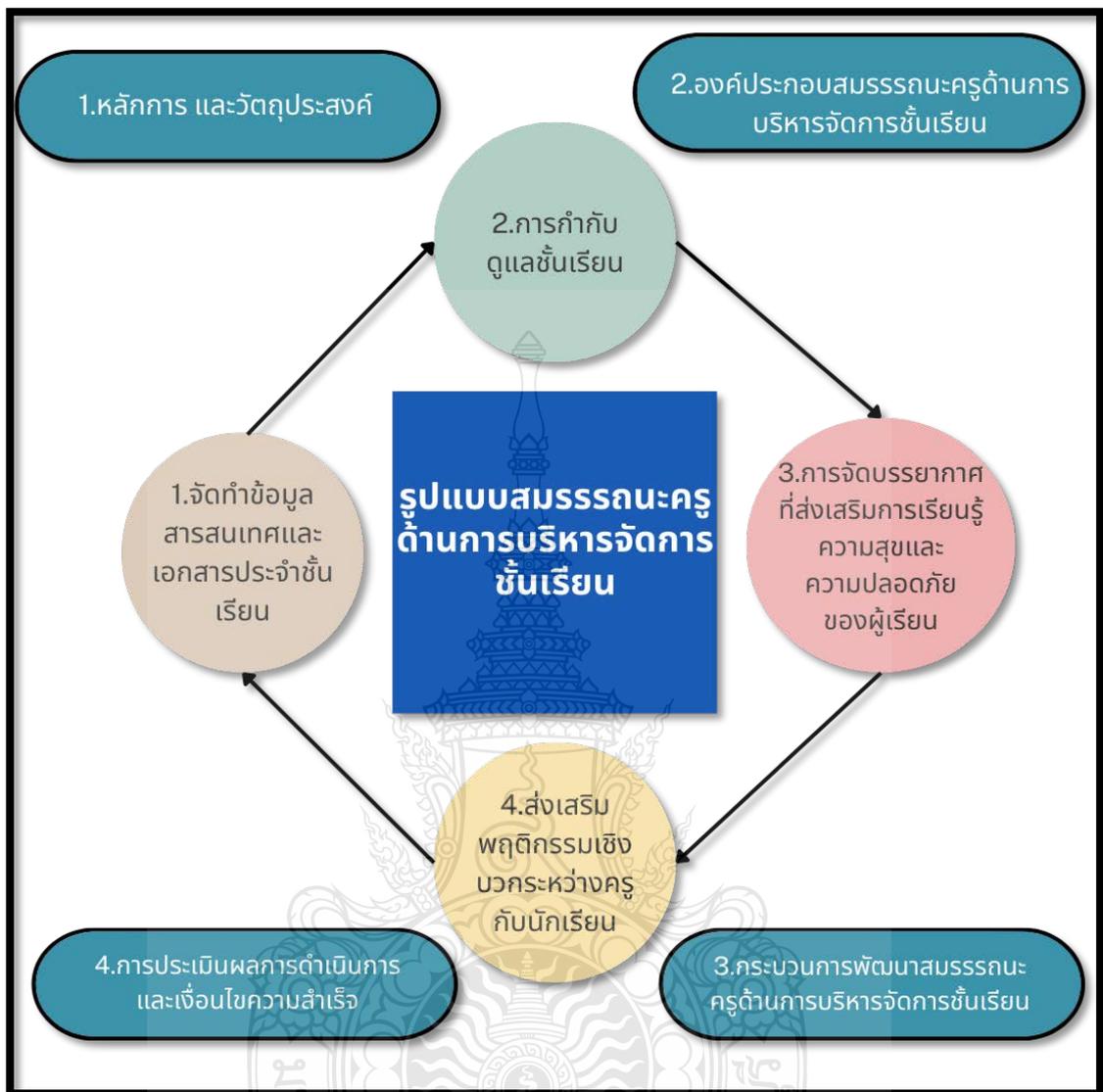
การประเมินผลในดำเนินการ ดังนี้

- 1) ประเมินความรู้ความเข้าใจสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนด้วยแบบทดสอบ
- 2) ประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเสริมสร้าง สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

เงื่อนไขความสำเร็จ

โดยมีเงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้

- 1) ครูต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ทุ่มเทในการทำงาน ร่วมรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย ส่งผลให้สถานศึกษาบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
- 2) สถานศึกษานำร่องที่สนใจในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ควรศึกษารูปแบบฯ ให้เข้าใจก่อนนำไปใช้จริงในสถานศึกษา เพื่อประโยชน์สูงสุดของสถานศึกษา
- 3) ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุน ในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควรมีการช่วยเหลือ นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์
- 4) ผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกคน ทุกฝ่าย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ควรตระหนักและเห็นความสำคัญ ตลอดจนให้ความร่วมมือ ในการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- 5) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ควรให้การสนับสนุนการพัฒนา สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควรมีการช่วยเหลือ นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ภาพที่ 4.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ตอนที่ 2 ผลการประเมินระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์						
1.1 หลักการ	4.778	0.441	มากที่สุด	4.667	0.500	มากที่สุด
1.2 วัตถุประสงค์	4.667	0.500	มากที่สุด	4.556	0.527	มากที่สุด
ส่วนที่ 2 สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน						
1. จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน						
1.1 ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วน	4.667	0.500	มากที่สุด	4.222	0.667	มาก
1.2 ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด	4.667	0.500	มากที่สุด	4.111	0.782	มาก
1.3 ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล	4.889	0.333	มากที่สุด	4.667	0.707	มากที่สุด
1.4 ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน	4.333	0.866	มาก	4.333	0.866	มาก
1.5 ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน	4.778	0.441	มากที่สุด	4.444	0.726	มาก
2. การกำกับดูแลชั้นเรียน						
2.1 ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	4.889	0.333	มากที่สุด	4.778	0.441	มากที่สุด
2.2 ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา	4.889	0.333	มากที่สุด	4.333	0.707	มาก
2.3 ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีความรวบรวมน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับ ยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก	4.667	0.500	มากที่สุด	4.111	0.928	มาก

ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะ
 ครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษานครนายก (ต่อ)

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหาร จัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
2.3 ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีการ รบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับ ยินดี ปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก	4.667	0.500	มากที่สุด	4.111	0.928	มาก
2.4 ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึง ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน	4.667	0.500	มากที่สุด	4.556	0.726	มากที่สุด
2.5 ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลง ในชั้นเรียน	4.778	0.441	มากที่สุด	4.889	0.333	มากที่สุด
3. การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน						
3.1 ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกใน ห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน	5.000	0.000	มากที่สุด	4.444	0.726	มาก
3.2 ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกใน ห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ	5.000	0.000	มากที่สุด	4.556	0.527	มากที่สุด
3.3 ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.889	0.333	มากที่สุด	4.556	0.527	มากที่สุด
3.4 ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี สุขภาพจิตที่ดี	5.000	0.000	มากที่สุด	4.556	0.527	มากที่สุด
3.5 ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีใน ห้องเรียน	5.000	0.000	มากที่สุด	4.778	0.441	มากที่สุด
4. ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน						
4.1 ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรม	5.000	0.000	มากที่สุด	4.667	0.500	มากที่สุด
4.2 ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจ ความแตกต่างของนักเรียน	5.000	0.000	มากที่สุด	4.444	0.527	มากที่สุด
4.3 ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถาม เมื่อเกิดความไม่เข้าใจ	4.889	0.333	มากที่สุด	4.444	0.726	มาก

ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะ
 ครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษานครนายก (ต่อ)

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหาร จัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4.4 ครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทน เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก	5.000	0.000	มากที่สุด	4.778	0.441	มากที่สุด
4.5 ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน	4.889	0.333	มากที่สุด	4.556	0.726	มาก
ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ						
1. ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อมในการพัฒนา	4.889	0.333	มากที่สุด	4.667	0.707	มากที่สุด
2. ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา	4.889	0.333	มากที่สุด	4.778	0.667	มากที่สุด
3. ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา	4.889	0.333	มากที่สุด	4.667	0.707	มากที่สุด
4. ขั้นที่ 4 การนำไปใช้	4.889	0.333	มากที่สุด	4.556	0.726	มากที่สุด
5. ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา	4.778	0.667	มากที่สุด	4.556	0.726	มากที่สุด
ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการ						
การประเมินผลการดำเนินการ	4.778	0.667	มากที่สุด	4.556	0.726	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.837	0.441	มากที่สุด	4.552	0.645	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 ผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.837$, S.D.=0.441) และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับที่มากที่สุด ($\bar{X}=4.552$, S.D.=0.645)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 3) เพื่อสร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ 1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) การกำกับดูแลชั้นเรียน

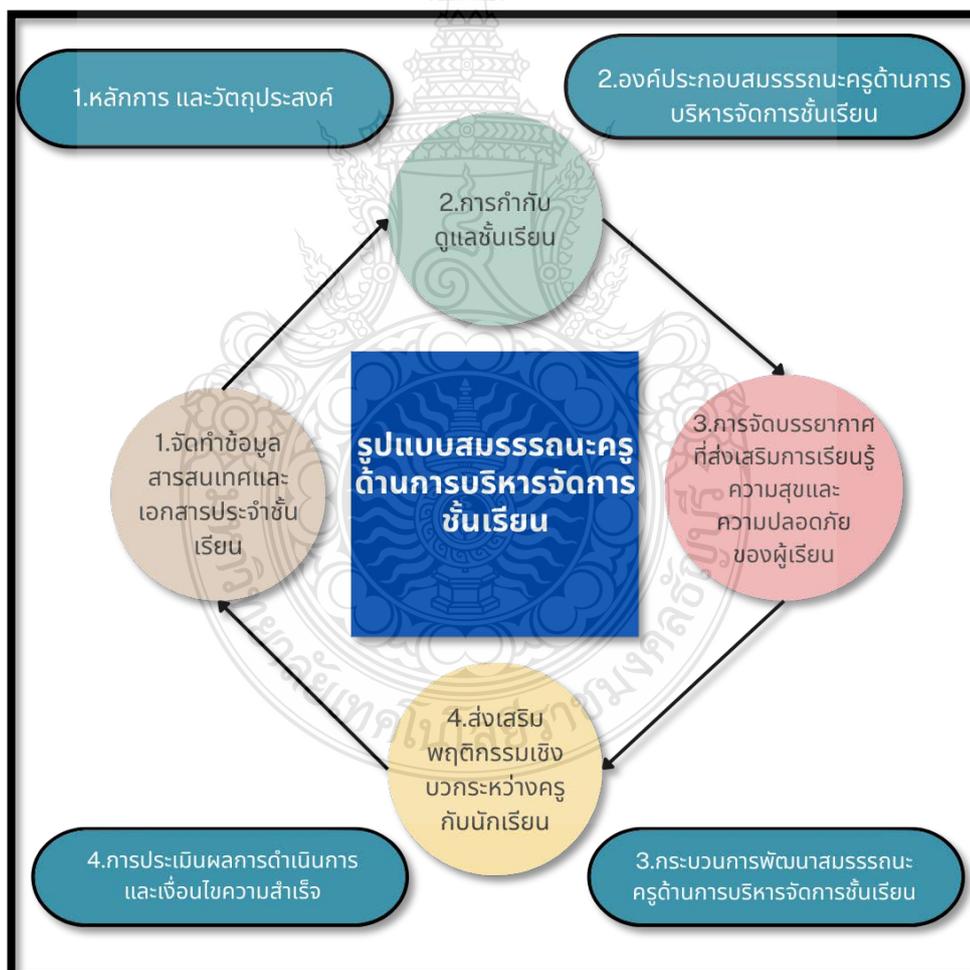
5.1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า

1) สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) ด้านจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 3) ด้านการกำกับดูแลชั้นเรียน และมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

2) สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ด้านการส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน และด้านการกำกับดูแลชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3) ด้านที่มีความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) มากที่สุด คือ อันดับที่ 1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน อันดับที่ 2 คือ การกำกับดูแลชั้นเรียน อันดับที่ 3 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน อันดับที่ 4 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

5.1.3 ผลการสร้างรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยประกอบด้วยส่วนต่างๆ 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะ มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา ขั้นที่ 4 การนำไปใช้ ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ

ภาพที่ 5.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ผลการประเมินระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก พบว่า ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 การอภิปรายผล

5.2.1 จากการศึกษาขององค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก มี 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 2) การกำกับดูแลชั้นเรียน 3) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 4) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สังคมมีการเปลี่ยนแปลงในสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ส่งผลต่อสภาพความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของคนไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้ต้องขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการจัดการศึกษา ซึ่งการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องวางพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะและสมรรถนะสูง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ครูผู้สอนทุกคนควรพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะประจำสายงานที่ได้กล่าวถึง สมรรถนะประจำสายงานที่ข้าราชการครูต้องมีส่วนหนึ่ง คือ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนมากที่สุด การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดีส่งผลต่อทั้งนักเรียน ครู และโรงเรียน ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาศักยภาพของตนเอง ครูสามารถสอนได้อย่างราบรื่น มีความสุขกับการสอน และโรงเรียนมีผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น อีกทั้งยังมีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570 ได้ให้ความสำคัญโดยกำหนดวิสัยทัศน์ “องค์กรสมรรถนะสูง” และยังกำหนดพันธกิจที่กล่าวถึง การพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ซึ่งส่งผลดีช่วยให้ครูสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาคณะครูมีความสุขกับการสอน และเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเด็กและสังคม โดยองค์ประกอบที่ได้มานั้นมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียนของ กัญญารัตน์ แหม่มแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565); สำนักการศึกษา (2560) (อ้างถึงใน วิชิตา จุ้ยนุ่ม, 2564); สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553); สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (2549); Stronge (2002) และ แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 – 2570

5.2.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก พบว่า

สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อยจะได้ดังนี้ 1) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 2) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 3) การกำกับดูแลชั้นเรียน และ 4) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา เป็นข้อกำหนดพื้นฐานของนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้ครูมีสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในการปฏิบัติงานจริง และครูทุกคนมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยศรัทธาในอาชีพครู อุทิศตนเพื่อศิษย์และการศึกษา ส่งผลให้สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉยา เมตโตสง (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาครูสังคมศึกษามีสมรรถนะการบริการจัดการชั้นเรียนโดยภาพรวมมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันสมรรถนะการบริการจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อยจะได้ดังนี้ 1) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน 2) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน และ 4) การกำกับดูแลชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนาสมรรถนะครูนั้น เป็นนโยบายหลักของทิศทางการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยเห็นได้จากวิสัยทัศน์ ที่ส่วนหนึ่งได้กล่าวถึงการเป็นองค์กรสมรรถนะสูง และบริหารจัดการชั้นเรียนที่คืนส่งผลให้นักเรียนมีความสุข เรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน มีผลการเรียนที่ดี มีพัฒนาทักษะและความสามารถรอบด้าน นักเรียนเป็นคนดี มีคุณธรรมอีกด้วย การมีสมรรถนะที่คืนส่งผลให้มีทักษะและคุณลักษณะเฉพาะของตนเองเพิ่มขึ้น และยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน หรือในสถานการณ์ต่างๆ ในห้องเรียน ให้ประสบความสำเร็จเรียบร้อย และเกิดการพัฒนาในห้องเรียนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษานั้นจึงอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสาระแก้ว เขต 1 สภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ Sri Hartini (2018) ที่ทำการศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนที่คาดหวังการพัฒนาความสามารถของครู สามารถให้พัฒนาได้อย่างเหมาะสมที่สุด ซึ่งจะทำให้คุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นทางอ้อม

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) มากที่สุด คือ อันดับที่ 1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน อันดับที่ 2 คือ การกำกับดูแลชั้นเรียน อันดับที่ 3 การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน อันดับที่ 4 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียนมีความสำคัญมากในการสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และการสอนในห้องเรียน ซึ่งมีผลดีต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ช่วยให้ครูเข้าใจนักเรียนแต่ละคนได้อย่างลึกซึ้ง รู้ข้อมูลส่วนตัว ประวัติครอบครัว สภาพเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ ข้อมูลด้านพัฒนาการ ผลการเรียนรู้ ความสนใจ ความถนัด พฤติกรรม ทำให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน และ การกำกับดูแลชั้นเรียนที่ดีนั้นจะช่วยปลูกฝังนิสัยให้ผู้เรียนรู้จักการเข้าสังคม ซึ่งโรงเรียนนั้นจะเป็นสถานที่ฝึกการสร้างสังคมที่ดีให้แก่ผู้เรียน การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน จะส่งผลให้เกิดความสนใจใคร่รู้ใคร่เรียนในการเรียนรู้ และชั้นเรียนจะมีบรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันและกัน ทำให้เกิดความสุขในการเรียน การส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมาโรงเรียนอย่างมีความสุข ผลด้านที่มีความต้องการจำเป็น สอดคล้องกับ นิภาภรณ์ ชัยโพธิ์กลาง (2561) ที่กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ตลอดจนบรรลุเป้าหมายของการศึกษา ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

5.2.3 ผลการสร้างรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยประกอบด้วยส่วนต่างๆ 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 องค์กรประกอบสมรรถนะ ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนา ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา ขั้นที่ 4 การนำไปใช้ ขั้นที่ 5 การประเมินผล การพัฒนา ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้มีการศึกษาการสร้างรูปแบบ มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อให้เกิดรูปแบบที่มีความชัดเจน ครบถ้วน ถูกต้อง มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งรูปแบบนี้สอดคล้องกับ

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ที่กล่าวถึงรูปแบบประกอบไปด้วย หลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบ กระบวนการ การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ วิไลลักษณ์ วชิรสกุลโชค (2562) กล่าวถึงองค์ประกอบของรูปแบบ มีดังนี้ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กลไก ในการดำเนินการของรูปแบบ วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ แนวทางการประเมินรูปแบบ เงื่อนไข ความสำเร็จของรูปแบบ และ กมลพรรณ เกาโพธิ์ (2558) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบของรูปแบบ คือ หลักการ แนวคิด แบบแผน วัตถุประสงค์ จุดหมาย เป้าประสงค์ ระบบกลไกเงื่อนไขของรูปแบบ กระบวนการ วิธีการหรือยุทธศาสตร์ของรูปแบบ ผลที่เกิดแนวทางการประเมินรูปแบบ

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จะช่วยให้เกิดความชัดเจนในการจัดอบรมนำไปใช้ และการเผยแพร่ เรื่อง สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ซึ่งการมีรูปแบบที่ชัดเจนและเป็น ที่ประจักษ์ จะส่งผลให้ครูมีความเข้าใจและสามารถนำความรู้ที่ได้มาทบทวนซ้ำ และการมีรูปแบบสามารถ นำเอารูปแบบไปพัฒนาต่อยอดในส่วนของนโยบายในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สอดคล้องกับ แนวคิดของการพัฒนารูปแบบที่ดี ตามแนวคิดของ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2565) ที่กล่าวไว้ว่า การ พัฒนารูปแบบควรประกอบไปด้วย หลักการและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร กระบวนการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหาร การประเมินผลการดำเนินการและเงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งมีผลการประเมินความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับ สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561) กล่าวถึง องค์ประกอบของรูปแบบมีดังนี้ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กลไก ในการดำเนินการของรูปแบบ วิธีการดำเนินงานของรูปแบบ แนวทางการประเมินรูปแบบ เงื่อนไขความ สำเร็จของรูปแบบ ผลการประเมินความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้งยังสอดคล้องกับ สมาน อัครภูมิ (2558) นำเสนอรูปแบบว่ามีองค์ประกอบ ดังนี้ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ หลักการและ ทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบ องค์ประกอบหลักของรูปแบบแนวทางการประเมินผลรูปแบบเงื่อนไข ความสำเร็จในการนำรูปแบบไปใช้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบที่นำไปสู่การ ปฏิบัติจริง มีผลการประเมินความเหมาะสม ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน มีความสำคัญ ต่อการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครู ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก

ควรจัดการฝึกอบรมและการเข้าร่วมสัมมนา จัดประชุม เรื่อง รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนมีคุณภาพตามสมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนที่สูงขึ้น

2) จากผลการวิจัยพบว่า มีความต้องการจำเป็น อันดับที่ 1 คือ จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน อันดับที่ 2 คือ การกำกับดูแลชั้นเรียน อันดับที่ 3 คือ การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน และ อันดับที่ 4 ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุนส่งเสริมให้ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเล็งเห็นความสำคัญของการมีสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน โดยจัดทำนโยบายการบริหารชั้นเรียน การอบรมให้ความรู้ครูและนิเทศติดตามการบริหารจัดการชั้นเรียนของครู เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนทั้ง 4 ด้าน นำไปกำหนดเป้าหมายในการบริหารงานบุคคล ในการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาให้บุคลากรมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาและพัฒนา รูปแบบสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษาในด้านอื่นๆ
2) ควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์หลังจากการนำรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

บรรณานุกรม

- กมลพรรณ เกาโพธิ์. (2558). รูปแบบการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ด้านสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, การยางแห่งประเทศไทย. (2560). ยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ 20 ปี
(พ.ศ. 2560 - 2579). กรุงเทพฯ: การยางแห่งประเทศไทย.
- กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2565). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้าง
สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. *The Journal of Research and Academics*,
6(1) (January-February 2023).
- กิตติพงษ์ ต่างเกษี. (2565). สมรรถนะประจำสายงานของครูที่ส่งผลต่อความเป็นชุมชนแห่งการ
เรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม
เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- แก้วตา ผู้พัฒนาพงศ์ และ นิคม เจียรจินดา. (2561). สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานกับคุณภาพการให้บริการ
ขององค์กร. *วารสารเกษมบัณฑิต (ฉบับพิเศษ)*.
- คติธร ชันดิธรางกูร. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของผู้บริโภคในยุคดิจิทัล. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- คมกริช ภูคังกิ่ง. (2560). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- คมสันท์ ขจรปัญญาไพศาล. (2555). การพัฒนาวิสัยทัศน์ครูมืออาชีพ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม.
- คุรุสภา. (2556). *ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556*. ราชกิจจานุเบกษา, 129
(58ง), 1-18.
- ชีรวัดน์ นิจเนตร. (กรกฎาคม - ธันวาคม 2560). การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา.
วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 4(2).
- ดิเรก วรณเศียร. (2545). การพัฒนาแบบจำลองแบบสมบูรณในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทักษิณ เกษตัน. (2561). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ทศนา แคมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
(พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- นิภาภรณ์ ชัยโพธิ์กลาง. (2561). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการ
ชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7.
วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 24(2), 80-95.
- บุญใจ ชะเอม. (มกราคม -มิถุนายน 2565). การพัฒนารูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาของ
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 8(1).
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2559). ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เอสปรีนติ้งไทย
แพคตอริ.
- ประโมทย์ นันนิล. (2561). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและ
การจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 25. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2542). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (2554) (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). (2545).
ราชกิจจานุเบกษา, 119(74 ก), 1-23.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2562. (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 136,
ตอน 47ก, 1.
- พัฒนา พรหมณี, ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และ ปณิธาน กระสังข์. (2560). แนวคิดการสร้างและพัฒนา
รูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการสาธารณสุขสำหรับนักสาธารณสุข. วารสารสมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี, 6(2).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พัทยา อ้วนลาน. (2562). **ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะครูโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครชัยบุรีรินทร์**. บุรีรัมย์: โรงเรียนบ้านเสม็ดโคกตาล.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. (2557). **การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พรรณ เพชรสมบัติ. (2561). **การวิจัยทางการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น. _____ (มีนาคม – เมษายน 2565). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ในยุคการเปลี่ยนแปลง. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.**, 11(2).
- _____. (2566). รูปแบบการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อก้าวสู่ชีวิตวิถีถัดไป. **วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร**, 43(2), 42-52.
- ภควรรณ โทมา. (2558). **บรรยากาศในชั้นเรียนและการส่งเสริมสื่อสนับสนุนการเรียนรู้**. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2561 จาก <https://www.gotoknow.org>
- มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). **การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (รายงานวิจัย)**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- รัชจิกร จิตวัฒนานนท์. (2564). **สมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง**. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี).
- รัตน์ บัวสนธ์. (2552). **การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพฯ: คำสมัย.
- วิกานดา จิรพุทธกร. (2565). **สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับคุณภาพชีวิตการทำงานของครู สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนเหนือ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิษุตา ถาวรกลชัย. (2560). **รูปแบบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิชัย มานะพิมพ์. (2556). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนระดับ
มัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ).
- วิชุดา จัณญม. (ตุลาคม - ธันวาคม 2564). การบริหารจัดการชั้นเรียนแบบบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ใน
ศตวรรษที่ 21. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 3(4).
- วิไลลักษณ์ วชิรสกุลโชค. (2562). รูปแบบการนิเทศภายในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิดการจัดการศึกษาสำหรับเขตพื้นที่สูง
ภาคเหนือตอนบน. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร, 8(30).
- วิเศษ ชินวงศ์. (2544). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. วารสารวิชาการ, 4(10), 27–33.
_____. (2560). การพัฒนาหลักสูตร: แนวคิดและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร ชันติธรางกูร. (มกราคม - เมษายน 2551). การจัดการชั้นเรียนของครูมืออาชีพ. วารสาร
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 1(2).
- ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบผู้ปกครอง
มีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนปฐมวัย. วารสารศิลปการ
ศึกษาศาสตร์วิจัย, 1(2).
- สมนึก บุญใหญ่. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานบุคคลตามหลักธรรมาภิบาล.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- สมศรี สุ่มมาตย์. (2557). รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- สมาน อัสวภูมิ. (2549). การบริหารงานในสถานศึกษา. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
_____. (2558). ในเอกสารคำสอนรายวิชาการบริหารสำหรับครู (ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 2).
อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สันติ บุญภิรมย์. (2557). การบริหารจัดการในห้องเรียน (Classroom Management). กรุงเทพฯ: ทริปเพิลเอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2545 - 2552) และ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2552. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- _____. (2553). การวิจัยและพัฒนานโยบายการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- _____. (2561). รายงานประจำปี 2561. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- _____. (2562). กรอบสมรรถนะหลักผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3). กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก. (2565). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 - 2570. นครนายก: สำนักงานฯ.
- _____. (2567). หนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ศธ 04057/34 นครนายก: สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4-10 (พ.ศ. 2550 - 2554). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการประเมินสมรรถนะครู. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- _____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- _____. (2565). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566 - 2570. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2549). รวบรวมกฎหมาย กฎระเบียบ การบริหารงานบุคคลด้านกฎหมายของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2548). คู่มือสมรรถนะราชการพลเรือนไทย. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลิฟวิ่ง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- _____. (2549). **คู่มือการดำเนินการทางวินัย/สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ.
- _____. (2553). **คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก**. นนทบุรี: ประชุมช่าง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักมาตรฐานวิชาชีพ. (2549). **คู่มือการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครนายก. (2566). **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครนายก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570**. นครนายก: สำนักงานฯ.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2561). ในเอกสารคำสอน รายวิชา0501702 หลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติทางการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุปราณี อรรถประจง. (2562). **โปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อธยา เมิตไธสง. (2563). **สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนของนักศึกษาครูสังคมศึกษา**. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 14(1), 172-182.
- Alyssa K. Parrc & Assessing. (2019). **Teachers' Classroom Management Competency: A Case Study of the Classroom Assessment Scoring System–Secondary**. First published online July 22, 2019.
- Burden & Paul R. (2003). **Classroom Management** (2nd ed.). New York: Wiley & Sons.
- Evertson, C. M., & C. S. (2006). **Weinstein**. Handbook of Classroom Management: Research, Practice and Contemporary Issues. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

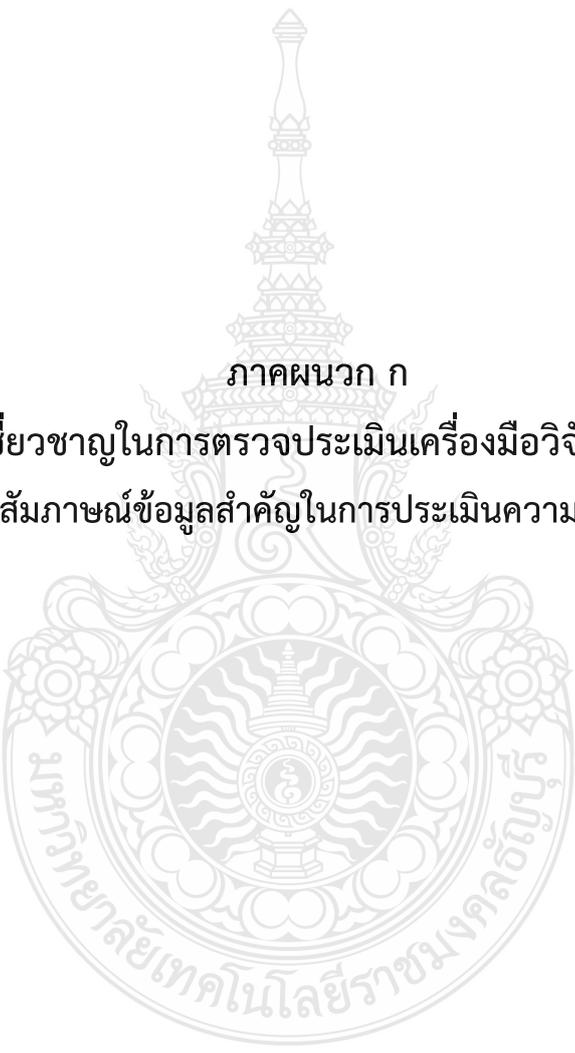
บรรณานุกรม (ต่อ)

- Gilgun, J. F. (2012). Reflexivity and Qualitative Research. **Current Issue in Qualitative Research**, 1(2).
- Good, C. V. (1973). **Dictionary of education** (3rd ed.) New York: McGraw-Hill.
- _____. (2005). **Dictionary of Education**. New York: McGraw-Hill Book.
- Ji Hyun Yu, Yi Luo, Yan Sun & Johannes Strobel. (2012). **A Conceptual K-6 Teacher Competency Model for Teaching Engineering**. October 2012 Procedia – Social and Behavioral Sciences
- Joyce, B., & Weil, M. (1996). **Models of teaching** (5th ed.). London: Allyn and Bacon.
- McClelland, C. David. (1973). **Testing for Competence rather than for Intelligence**. New Jersey: American Psychologist.
- Rush & Moore. (1991). G. M. Rush, D. M. Moore. Effects of restructuring training and cognitive style. **Educational Psychology**.
- Shermon. (2023, January-February). (อ้างอิงใน กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2565; กัญญารัตน์ แหยมแก้ว และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, 2022). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. **The Journal of Research and Academics**, 6(1)
- Sri Hartini. (2018). **Teacher Pedagogic Competency Development Model: A Literature Review**. Proceedings of the 5th Asia Pacific Education Conference (AECON 2018). Advances in Social Science, Education and Humanities Research. December 2018.
- Stronge, J. H. (2002). **Qualities of effective teachers**. Alexandria VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Susanto Ratnawati. (2021). การศึกษาผลของการสอนแบบบูรณาการต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน. **วารสารการศึกษา**, 45(2), 101-112.
- Willer D. (1986). **Scientific Sociology: Theory and Method**. Englewood Cliff, NJ: Prentice-Hall.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Yamane, T. (1973). **Statistics: An introductory analysis**. New York: Harper & Row.
- Zuraimi Md. Rozdi & team. (2016). **Competency Model of Science Teacher in 21st Century**. Academia.edu.

ภาคผนวก ก

- รายงานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจประเมินเครื่องมือวิจัย
- รายงานผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลสำคัญในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

รายนามผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลสำคัญในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโฮม อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ มอนไธสง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
4. ดร.วิษณุ เปี้ยวนิม ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตหลัก 4 กรุงเทพมหานคร
5. นางสาวขวัญกมล เทียมทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสะพาน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
6. นาย นิติพงษ์ โรจนกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชุมแก้ว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
เขต 2
7. นางสาวนีย์ สมบูรณ์ศิริรัตน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดพิชิตพิทยาราม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
เขต 2
8. นายสมคะเน ดาษดา ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
เขต 1
9. นางสาวชฎากาณฑ์ สังฆธรรม ครู คศ.3 โรงเรียนวัดหนองรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์
สำหรับการวิจัย เรื่อง รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก (2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก (3) เพื่อสร้างรูปแบบและประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น

3. กรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ ในการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว การตอบคำถามของท่านถือเป็นความลับ ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	สำหรับผู้วิจัย
1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง	
2. อายุ ( ) ไม่เกิน 30 ปี ( ) 31 – 39 ปี ( ) 40 – 49 ปี ( ) 50 ปีขึ้นไป	
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ( ) ปริญญาตรี ( ) ปริญญาโท ( ) ปริญญาเอก	
4. ประสบการณ์ในการทำงาน ( ) ไม่เกิน 5 ปี ( ) 6 – 10 ปี ( ) 11 – 15 ปี ( ) 16 ปีขึ้นไป	
5. ขนาดของสถานศึกษา ( ) ขนาดเล็ก (นักเรียนตั้งแต่ 1- 120 คน) ( ) ขนาดกลาง (นักเรียนตั้งแต่ 121 – 600 คน) ( ) ขนาดใหญ่ (นักเรียนตั้งแต่ 601 ขึ้นไป)	

ตอนที่ 2 ข้อคำถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

องค์ประกอบสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่ พึงประสงค์						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1. การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน													
1.1	ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้												
1.2	ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน												
1.3	ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ												
1.4	ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี												
1.5	ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน												
2. ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน													
2.1	ครูแสดงออกแก่นักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน												

องค์ประกอบสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่ พึงประสงค์					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2	ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน											
2.3	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม											
2.4	ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ											
2.5	ครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก											
3. จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน												
3.1	ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้อง ครบถ้วน											
3.2	ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน											
3.3	ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล											
3.4	ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน											
3.5	ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด											
4. การกำกับดูแลชั้นเรียน												
4.1	ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน											
4.2	ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก											

องค์ประกอบสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน		สภาพปัจจุบัน					สภาพที่ พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.3	ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน										
4.4	ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง										
4.5	ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา										

แบบสอบถามเพื่อประเมิน

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

คำชี้แจง

1. เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในประเด็นความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ หลังจากที่ท่านได้ศึกษาหัวข้อรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ซึ่งผู้วิจัยแนบมาพร้อมนี้

2. โปรดพิจารณาแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ให้ครบทุกด้าน

3. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นแต่ละช่อง โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์											
1.1	หลักการ										
1.2	วัตถุประสงค์										
ส่วนที่ 2 สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน											
	1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน										
1.1	ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วน										
1.2	ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด										
1.3	ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล										
1.4	ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน										
1.5	ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ.ต. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน										
2) การกำกับดูแลชั้นเรียน											
2.1	ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง										
2.2	ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา										
2.3	ครูสามารถ จัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก										

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.4	ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน												
2.5	ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน												
3) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน													
3.1	ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน												
3.2	ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ												
3.3	ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้												
3.4	ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี												
3.5	ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน												
4) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน													
4.1	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม												
4.2	ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน												
4.3	ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ												

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก		ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
4.4	ครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก												
4.5	ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน												
ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ													
1.	ขั้นที่ 1 ชั้นเตรียมความพร้อมในการพัฒนา												
2.	ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา												
3.	ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา												
4.	ขั้นที่ 4 การนำไปใช้												
5.	ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา												
ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการ													
	การประเมินผลการดำเนินการ												

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ (IOC)
ของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมของ
องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

องค์ประกอบสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน		ผลการตัดสินตรงตามเนื้อหา			
		สอดคล้อง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	หมายเหตุ
1. การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน					
1.1	ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	5	0	0	IOC = 1
1.2	ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวก ในห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน	5	0	0	IOC = 1
1.3	ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกใน ห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ	5	0	0	IOC = 1
1.4	ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีสุขภาพจิตที่ดี	5	0	0	IOC = 1
1.5	ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี ในห้องเรียน	5	0	0	IOC = 1
2. ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน					
2.1	ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกัน และกัน	4	1	0	IOC = 0.8
2.2	ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจ ความแตกต่างของนักเรียน	5	0	0	IOC = 1
2.3	ครู จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรม	5	0	0	IOC = 1

องค์ประกอบสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน		ผลการตัดสินตรงตามเนื้อหา			
		สอดคล้อง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	หมายเหตุ
2.4	ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ	5	0	0	IOC = 1
2.5	ครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก	5	0	0	IOC = 1
3. จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน					
3.1	ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่างถูกต้องครบถ้วน	5	0	0	IOC = 1
3.2	ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน	5	0	0	IOC = 1
3.3	ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล	5	0	0	IOC = 1
3.4	ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน	5	0	0	IOC = 1
3.5	ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด	5	0	0	IOC = 1
4) การกำกับดูแลชั้นเรียน					
4.1	ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน	5	0	0	IOC = 1
4.2	ครูสามารถ จัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับ ยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก	4	1	0	IOC = 0.8
4.3	ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน	5	0	0	IOC = 1
4.4	ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	4	1	0	IOC = 0.8

องค์ประกอบสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน		ผลการตัดสินตรงตามเนื้อหา			
		สอดคล้อง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	หมายเหตุ
4.5	ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ ในการปรับปรุงและพัฒนา	5	0	0	IOC = 1

IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนา
สมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษ นครนายก		ผลการตัดสินตรงตามเนื้อหา			
		สอดคล้อง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	หมายเหตุ
ส่วนที่ 1 หลักการและวัตถุประสงค์					
1.1	หลักการ	5	0	0	IOC = 1
1.2	วัตถุประสงค์	5	0	0	IOC = 1
ส่วนที่ 2 สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน					
1) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน					
1.1	ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	5	0	0	IOC = 1
1.2	ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวก ในห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน	5	0	0	IOC = 1
1.3	ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกใน ห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ	5	0	0	IOC = 1
1.4	ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี สุขภาพจิตที่ดี	5	0	0	IOC = 1
1.5	ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีใน ห้องเรียน	5	0	0	IOC = 1
2) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน					
2.1	ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน	4	1	0	IOC = 0.8
2.2	ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจ ความแตกต่างของนักเรียน	5	0	0	IOC = 1

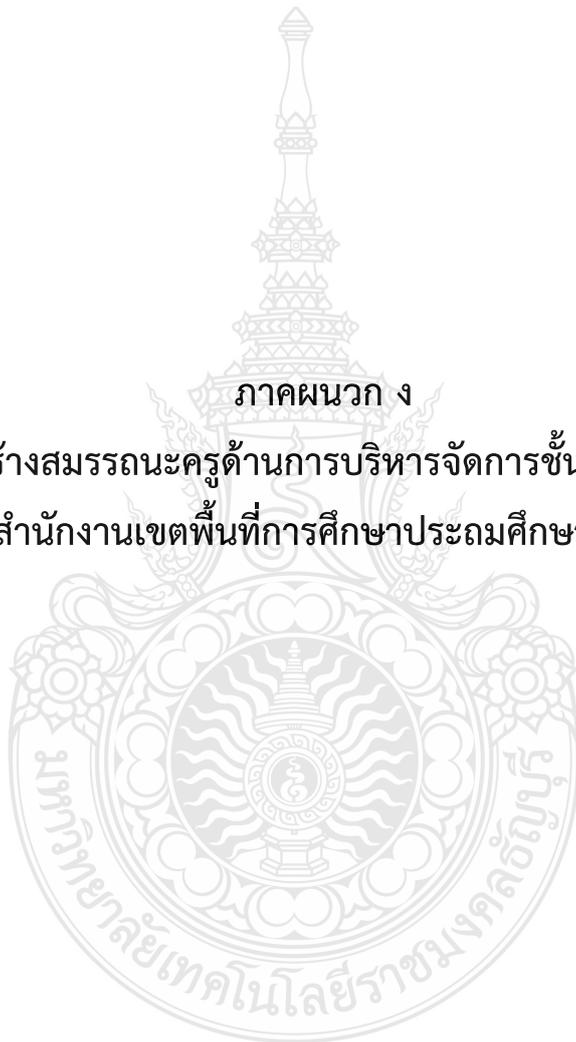
รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก		ผลการตัดสินตรงตามเนื้อหา			
		สอดคล้อง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	หมายเหตุ
2.3	ครู จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรม	5	0	0	IOC = 1
2.4	ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถาม เมื่อเกิดความไม่เข้าใจ	5	0	0	IOC = 1
2.5	ครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทน เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก	5	0	0	IOC = 1
3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน					
3.1	ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนอย่าง ถูกต้องครบถ้วน	5	0	0	IOC = 1
3.2	ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน	5	0	0	IOC = 1
3.3	ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล	5	0	0	IOC = 1
3.4	ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน	5	0	0	IOC = 1
3.5	ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมา ประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่ เป็นประโยชน์สูงสุด	5	0	0	IOC = 1
4) การกำกับดูแลชั้นเรียน					
4.1	ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียนที่คำนึงถึง ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน	5	0	0	IOC = 1
4.2	ครูจัดการเรียนการสอนที่มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับ ยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัย เชิงบวก	4	1	0	IOC = 0.8
4.3	ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลง ในชั้นเรียน	5	0	0	IOC = 1

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก		ผลการตัดสินตรงตามเนื้อหา			
		สอดคล้อง (+1)	ไม่ แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	หมายเหตุ
4.4	ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและ การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	4	1	0	IOC = 0.8
4.5	ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียนไปใช้ ในการปรับปรุงและพัฒนา	5	0	0	IOC = 1
ส่วนที่ 3 กระบวนการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ					
1.	ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อมในการพัฒนา	5	0	0	IOC = 1
2.	ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา	5	0	0	IOC = 1
3.	ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา	5	0	0	IOC = 1
4	ขั้นที่ 4 การนำไปใช้	5	0	0	IOC = 1
5	ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา	5	0	0	IOC = 1
ส่วนที่ 4 การประเมินผลการดำเนินการ					
	การประเมินผลการดำเนินการ	5	0	0	IOC = 1

ภาคผนวก ง

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

โดย

นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำนำ

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ผู้วิจัยจัดทำขึ้นสำหรับครูในสถานศึกษาได้นำแนวทางไปใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบเพื่อดำเนินการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

รูปแบบฉบับนี้ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แนวคิดและหลักการวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบทักษะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ ส่วนที่ 4 การประเมินผล และ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารูปแบบพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนนี้ จะเป็นแนวทางในการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก สามารถนำไปใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ต่อรูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายกต่อไป

นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า	
คำนำ	2	
สารบัญ	3	
บัญชีภาพประกอบ	4	
ส่วนที่ 1 แนวคิดและหลักการวัตถุประสงค์ของรูปแบบ		5
ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา		7
ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้		8
ส่วนที่ 4 การประเมินผล และ เงื่อนไขความสำเร็จ		9
ภาคผนวก	11	

บัญชีภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1

11

รูปแบบเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ส่วนที่ 1 หลักการ และวัตถุประสงค์

หลักการ

แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงในสภาวะการณ์ด้านต่าง ๆ ในประเทศไทยส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ และวิถีชีวิตของคนไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แล้ว ยังส่งผลถึงการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาด้วย

การพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องวางแผนในการรองรับผลกระทบจากประชากรวัยเรียนที่ลดลง รวมถึงการวางพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะและสมรรถนะสูง เพิ่มเติมทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม และการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านการพัฒนาการศึกษา เพื่อลดอัตราการพึ่งพิง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

โรงเรียนเป็นองค์กรหลักที่รับผิดชอบในด้านการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพและศักยภาพ สอดคล้องกับสภาพความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม การศึกษาช่วยให้บุคคลได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาตนเอง อีกทั้งการศึกษาช่วยฝึกฝนให้บุคคลคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ สามารถแก้ปัญหา และตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และยังพัฒนาด้านคุณธรรม โดยการศึกษาจะช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงงาม ให้บุคคลเป็นคนดี มีความรับผิดชอบต่อสังคม และส่งเสริมความสุข การศึกษาช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก

และสมรรถนะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงาน ทั้งต่อองค์กร ต่อผู้บริหาร และบุคลากร โดยเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์จัดการ พัฒนา ป้องกันใน องค์กรสามารถลดการสูญเสียทรัพยากรในการบริหารโดยเปล่าประโยชน์ เพื่อให้ได้ประโยชน์อันสูงสุด (วิกานดา จิรพุทธกร, 2565)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กล่าวถึง สมรรถนะประจำสายงานที่ข้าราชการครูต้องมี คือ สมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยสมรรถนะที่ 3 กล่าวถึง การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน อาศัยแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2549)

(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก, 2565) ได้ให้ความสำคัญโดยกำหนดวิสัยทัศน์ “องค์กรสมรรถนะสูง มุ่งคุณภาพมาตรฐานสากล บนหลักธรรมาภิบาล สืบสานศาสตร์พระราชาพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ สู่วิถีอนาคตที่ยั่งยืน” และกำหนดพันธกิจ ในข้อ 4. ว่า พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้มีการกำหนดให้มีระบบการพัฒนาที่เน้นสมรรถนะ (Teachers and Personals Competency)

ดังนั้น การนำรูปแบบการพัฒนาองค์กรประกอบ สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ไปทดลองใช้ในสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานในสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ครูต้องเร่งพัฒนาสมรรถนะของตนเอง เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาการศึกษาที่สนองต่อนโยบายและการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง และสามารถปฏิบัติงานในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านสมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน 2) การกำกับดูแลชั้นเรียน 3) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน 4) ด้านส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ในยุคการเปลี่ยนแปลง มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน

- 1.1 ครูจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียน อย่างถูกต้องครบถ้วน
- 1.2 ครูนำกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลมาประมวลผลข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สูงสุด
- 1.3 ครูมีการจัดเก็บแฟ้มประวัตินักเรียนรายบุคคล
- 1.4 ครูจัดทำงานธุรการของห้องเรียน
- 1.5 ครูมีการจัดทำเอกสารหลักฐานทางการศึกษา เช่น แบบ ป.พ. ต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน

2) การกำกับดูแลชั้นเรียน

- 2.1 ครูมีการประเมินการสร้างกฎระเบียบและการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
- 2.2 ครูนำผลการประเมินการดูแลชั้นเรียน ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา
- 2.3 ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้มีการรบกวนน้อยที่สุด โดยที่ทุกคนยอมรับยินดีปฏิบัติ ซึ่งเป็นวินัยเชิงบวก
- 2.4 ครูใช้เทคนิคในการควบคุมชั้นเรียน ที่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียน
- 2.5 ครูให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างข้อตกลงในชั้นเรียน

3) การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

- 3.1 ครูมีการตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เพียงพอแก่นักเรียน
- 3.2 ครูตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียน เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า สื่อ อุปกรณ์ต่างๆ ให้ปลอดภัยอยู่เสมอ
- 3.3 ครูมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้
- 3.4 ครูสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตที่ดี
- 3.5 ครูมีการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน

4) ส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกระหว่างครูกับนักเรียน

- 4.1 ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
- 4.2 ครูช่วยให้นักเรียนรู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย อีกทั้งครูใส่ใจนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจความแตกต่างของนักเรียน
- 4.3 ครูทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระในการที่จะถามเมื่อเกิดความไม่เข้าใจ
- 4.4 ครูสร้างแรงจูงใจภายในตนเองให้กับนักเรียน โดยครูควรให้คำชมเชย รางวัล หรือสิ่งตอบแทนเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเชิงบวก
- 4.5 ครูแสดงออกกับนักเรียนด้วยความเมตตา ความเข้าใจ ให้เกียรติ และเคารพซึ่งกันและกัน

ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้

การนำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาประถมศึกษานครนายก ไปใช้ ต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ เพื่อให้การใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาประถมศึกษานครนายก มีขั้นตอนการนำไปใช้ ประกอบด้วย ขั้นเตรียมความพร้อมการพัฒนา ชั้นความ

จำเป็นในการพัฒนา ขั้นการดำเนินการพัฒนา ขั้นการนำไปใช้ และขั้นการประเมินผลการพัฒนา โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขึ้นเตรียมความพร้อมการพัฒนา

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
2. กำหนดกรอบแนวคิดและแนวทางในการพัฒนารูปแบบ และกำหนดวัตถุประสงค์
3. กำหนดคุณสมบัติและดำเนินการหาวิทยากรที่เหมาะสม

ขั้นที่ 2 ความจำเป็นในการพัฒนา

1. กำหนดความต้องการจำเป็นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
2. กำหนดข้อที่ต้องปฏิบัติ เรื่องสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
3. เลือกครูเพื่อเข้ารับการอบรม-พัฒนา สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

ขั้นที่ 3 การดำเนินการพัฒนา

1. การเรียนรู้ด้วยตนเองในห้องเรียนของตนเอง
2. การฝึกอบรมและร่วมสัมมนา
3. การบูรณาการความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ในห้องเรียนของตนเอง

ขั้นที่ 4 การนำไปใช้

1. ทดสอบ ก่อนการอบรม-พัฒนา เรื่องสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
2. ดำเนินการตามแผนวิธีการดำเนินงาน
3. ทดสอบ หลังการอบรม-พัฒนา เรื่องสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
4. นำความรู้ที่ได้เรื่องการบริหารจัดการชั้นเรียน ไปบูรณาการกับการทำงานจริง

ขั้นที่ 5 การประเมินผลการพัฒนา

1. ประเมินและติดตามผลหลังดำเนินการ
2. สร้างเกณฑ์การประเมิน

ส่วนที่ 4 การประเมินผล

การประเมินผลในดำเนินการ ดังนี้

1. ประเมินความรู้ความเข้าใจสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนด้วยแบบทดสอบความรู้เรื่องสมรรถนะครู
2. ประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเสริมสร้าง สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน

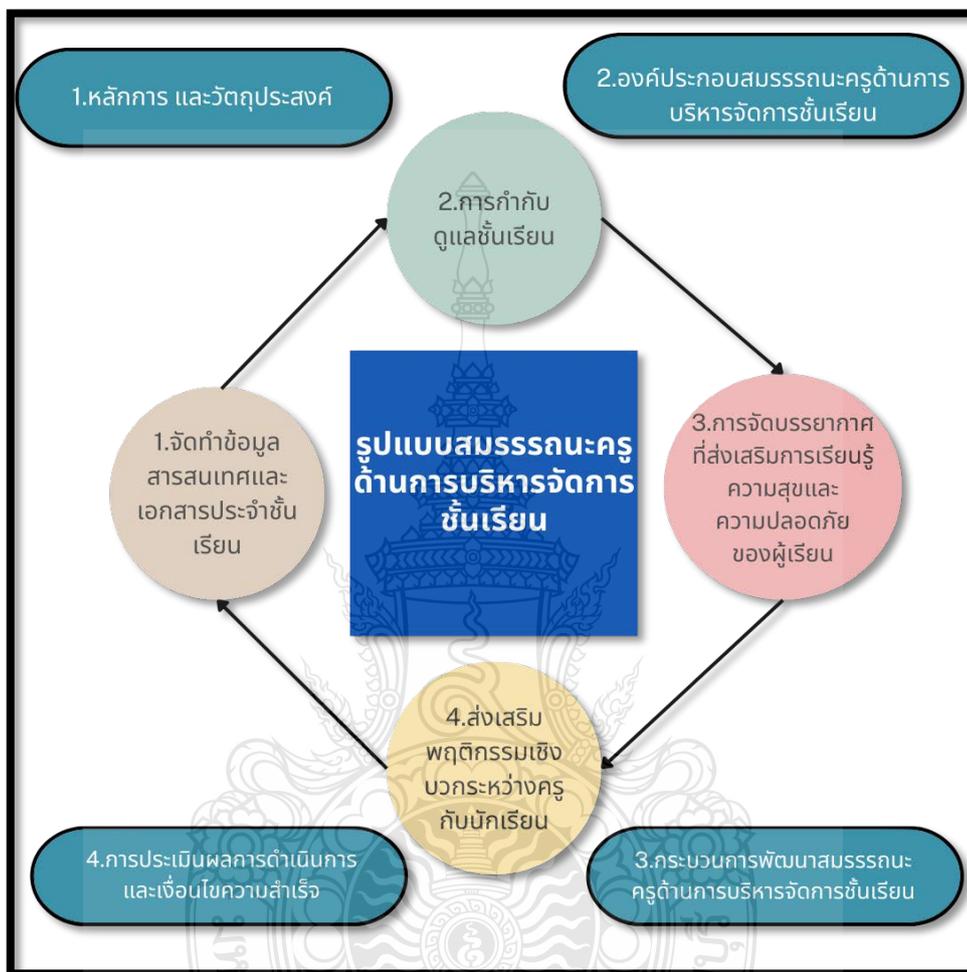
เงื่อนไขความสำเร็จ

โดยมีเงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้

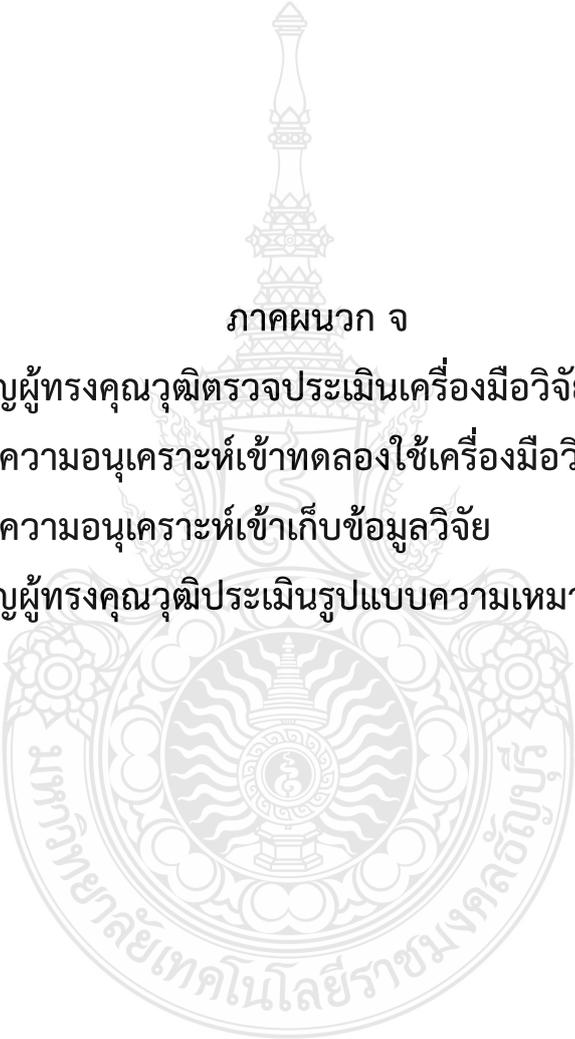
1. ครูต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ทুমเทในการทำงานร่วมรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ส่งผลให้สถานศึกษา บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
2. สถานศึกษานำร่องที่สนใจในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ควรศึกษารูปแบบฯ ให้เข้าใจก่อนนำไปใช้จริงในสถานศึกษา เพื่อประโยชน์สูงสุดของสถานศึกษา
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุน ในการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควรมีการช่วยเหลือ นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์
4. ผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกคน ทุกฝ่าย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ควรตระหนักและเห็นความสำคัญ ตลอดจนให้ความร่วมมือในการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
5. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ควรให้การสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควรมีการช่วยเหลือ นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ภาพที่ ง.1 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

ภาคผนวก จ

- หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทดลองใช้เครื่องมือวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บข้อมูลวิจัย
- หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบความเหมาะสมเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๐๐๙

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโท
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโสม

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยานัน อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารการศึกษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับ นางสาวณัฐยานัน อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗๕๐๔๙

ที่ ฮว ๐๖๔๙.๐๒/๐๐๐๙.๑

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโท

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัฒน์ มอนโรสง

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารการศึกษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับ นางสาวณัฐยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมพล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๐๐๙.๒

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโท

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมีการปรึกษารองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารการศึกษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับ นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๐๐๙.๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโท
เรียน ดร.วิษณุ เปร็ยวนิม

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารการศึกษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับ นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๐๐๙.๔

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๓ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโท
เรียน นางสาวขวัญกมล เทียมทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนสะพาน

เนื่องด้วย นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมีการสอนโดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ในการนี้ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารการศึกษาเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินเครื่องมือที่ใช้วิจัยให้กับ นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๐๔๗.๒

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ทางคณะกรรมการอุตสาหกรรมจึงขออนุญาตยืมให้ นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา เข้าทำการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นครูผู้สอน เพื่อนำผลจากการทดลองไปใช้ประกอบการวิจัยครั้งนี้ และนักศึกษาจะติดต่อกำหนดวัน เวลา และสถานที่ เข้าทำการทดลองด้วยตนเองต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๓๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๔.๐๒/๐๑๑๗.๒

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๖ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก

เนื่องด้วย นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ทางคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เข้าทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก จำนวน ๒๕๖ คน เพื่อนำผลจากการเก็บข้อมูลไปใช้ประกอบการวิจัยครั้งนี้ และนักศึกษาจะติดต่อขอกำหนดวัน เวลา และสถานที่ เข้าทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๔๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗๕๐๔๔

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี

เนื่องด้วย นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมืออาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒.๑

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโฮม

เนื่องด้วย นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมีความประสงค์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒.๒

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมีความหมายในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ทิมลพรรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒.๓

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท
เรียน ดร.วิษณุ เปรียญนันท

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษานครนายก โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๕๙๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒.๔

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท
เรียน นางสาวขวัญกมล เทียมทอง

เนื่องด้วย นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐๒ ๕๔๔๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗๕๐๔๔

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒.๕

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท
เรียน นายนิติพงษ์ โรจนกุล

เนื่องด้วย นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร ๐๒ ๕๔๔๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๒๗๕๐๔๔

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒.๖

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท
เรียน นางสาวนีย์ สมบูรณ์ศิริรัตน์

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒.๗

คณะกรรมการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท
เรียน นายสมคะเน ดาซดา

เนื่องด้วย นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมืออาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พินลพรรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐธยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๔๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๗๗๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๔๕๒.๘

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมรูปแบบเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาปริญญาโท
เรียน นางสาวชญาภาณท์ สังฆธรรม

เนื่องด้วย นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมีความหมายที่ปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว คือ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ

ทางคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินความเหมาะสมรูปแบบของเครื่องมือวิจัย ให้แก่ นางสาวณัฐยานี อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒ ๕๔๙๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗๕๐๔๙

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวณัฐยาน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 19 ตุลาคม 2531
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 109 หมู่ 2 ตำบล ทองหลาง อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก
การศึกษา	ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมกรรมการอาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ. 2560 - 2562	ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านปากคลอง 31 อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
พ.ศ. 2562 - 2566	ครู คศ.1 โรงเรียนบ้านปากคลอง 31 อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก
พ.ศ. 2567	ครู คศ.2 โรงเรียนวัดสะพาน(ศิษย์สมพงษ์อุทิศ) อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก
โทรศัพท์	083 236 1545
อีเมล	natthaya_i@mail.mutt.ac.th